R. No 502

(10) ౧౮.   శివతత్త్వసారము.

మల్లికార్జున పండితారాధ్యుల

.. శివతత్త్వసారము .. R.1.31 / 9-11-78

గురుభ్యో నమః । శివతత్త్వసారాయ నమః ॥

శ్రీపతి వాక్పతి ముఖ్య [illegible] పురుషులు నెఱుంగ నోపరతి మవ
వాఙ్మనస । వ్యాపారమైన నీనిజ । రూపము నేనెట్లు దని నిరూపం
బుశివా ॥ క ॥

ఒందగ శివునితత్త్వంబొద్దగ విజ్ఞానమెఱ దత్పజమును చరమా
నందంబని యెఱుగానియనునిందె తముగ నద్దదనగ నెరవు శవ
నా ॥ కం ॥ ఇదిగాదిదిగాదనియే దెశ్కొంద లంచి శ్రీ దేవరాధ్యుతైన మూ
తులనెల్ల నిజము వు చుశివు నిన్నెఱుగ కవెవదుచునున్న దిసవుస్తు
వెదాన్త ములూ ॥ 3 ॥

నాదేమియనన్యాపై వెదాంయను వెదములును [illegible] విధవిరముల
గాదిటి వెవరెటిన న్నమ్మవో దెవా నిన్నెఱుంగకనన్యులదిలమె ॥ నిను సా
ర్వోత్కృష్ములని వని ప్రమముతో [illegible] బుతు రెంపెవయునిత వ్యావెు
యరుధురూపమె ఱుంగుటు । సామాన్యము గాగఁజెసి సర్వానందా ॥ 4
హరి సరసిజభవులాదిగం బరవయు మునీంద్రులకు నెఱుంగభి
రమగుని దుర్భరభూరి సంసారము వొగ డ్డుగు నరు వెంత శివ
వాఙ్మనాత్మ నాథమవేంశా ॥ ॥ స్తుతి నిజగుణకథనవయు న
ము । నతి శరయ గుణ కథనము స్తుతి నిజగుణ సంగతివము న్నెఱుం
గక శివభవ । దతిశయగుణకే లో కొంయ నలవియెరు
ఱా ॥ 2 ॥ స్తుతియును నిర్గుణయు [illegible] త్రతయుంబు వనీకు

వేమింత్రెల్లం బగుదుసా। మతిం దవందు గృహార్థ తపతిసత్త్వ
కె వింషుజనులు ప్రణుతింతుర జా॥
ఒడకనిరుబిషాగదంగనా। యింఁదుగాంచవని తలంపకే
దురున్నైన చూడనెషాగతైదననియెడు। వెదుకగారణము గాం
గ వెరవక రుద్రా। నెనెకగ్నిష్టమును జుండు। మానస వచనా।
దూరమహానీయసాముపంతానందని నన్నుబాగడగనెంత
పెవాండను సురమునీంద్ర వరేణ్యా। ౧౦॥
సన్నగలజ్జి వ్పకశివ నిన్నేబాగెడదన నన్నేనేతునేదేవా।
విన్నపము వినుము సకలజగన్నాథ। యనాథనాథ కరుణాంబు
నిధే॥ ౧౧॥ దురితసంహర మనియు శు
భములు। దొరకెను నననియును దలంచి దురితారె భవ।
ఘోరణాంబు భక్తిలలనా। పరవశభావమున నిన్ను ప్రణుతిం
తు శివా॥ ౧౨॥ గతదేహేంద్రియునిత్యా। స్వతంత్ర సర్వ
జ్ఞ విమల సర్వగతైకా। ప్రతేమ సదానందాత్మక వతేసూ
క్ష్మ ముని స్వరూపమె తిలోకశివా॥ ౧౩॥ సర్వేశ్వరవ
త్రింశత్తత్వపరిగత్వ। భవపౌశుజగ నిర్వాణసాధురూప
[illegible] త్వంచ్ఛిపోగతంగను నరెదిశివా॥ ౧౪॥
సరసిజభవసరసిరుహా। దరులకు నటమేటి వయాండు దా
నజకములుము। వ్వరునింయు మనాంశులు ద్బా। తరిదిజగ
త్కర్త నాధ్యులు వెను సాముల జా॥ ౧౫॥

శ్రీమత్సదాశివేశ్వర! నామము భవధామము లము నంబునందలం
పంగ గా ముని వాక్యానబాగ డబ్రహ్మా కుల వివెరు సమస్తకామితా
దా! ౧౬ ॥ సర్వేశ్వరకామ్మున భవదర్యాచిన స్వరూపుండనం
దగు హిమవత్పుర్వతపుత్రీ పతినే! దగ్ధత్రిభువను శక్తింగెత్తుము శివా!
౧౭ ॥ జయము మగు వేదంబులకును, జయము మగు బ్రహ్మచాక్షరేకిని
జయము మగు నిఖిలాశ్రయము మగు, భసితంబునకును, జయ
ము గును మహేశ్వరులకు సంతతము శివా! ౧౮ ॥ జయ
ము గు శివమార్గమునకు, జయము మగు శివసంపాతలకు జ
యము మగుర్లింగి హామయులకు ప్రమథగణములకు జ
యము మగు నేదాది ధర్మచరితులకు శివా! ౧౯ ॥ శైవము గు దా
ద్రాక్ష వృషులకు. శివము గు గోత్రాక్షమాలలకు శివము
గు మటియున్! శివనిందావిరహితుల గు భువనత్రయ
జనులకెల్లం బు హరా! ౨౦ ॥ జ్ఞానము పశుపాశుపతి జ్ఞా
నము యటని యెఱుంగజాలని జనుల జ్ఞానులు వా
రల తత్వజ్ఞానము లజ్ఞానములు నిబారింప శివా! ౨౧ ॥
పతి రుద్రుండు పశువులకని శ్రుతి చెప్పుచు ... జెసె రుద్రుం
డు పతి దు, శేతరులు పశువుల పొమ్ము నిమతి లో వెకెంగవెఱ్ఱి
తి ప్రమాణము శివా! ౨౨ ॥ పూనియు తద్గుణ సంవి
జ్ఞానంబున నుప్రమాణం నెజు నందెచ్చినయట్టి. వ్యాని తపషిత
ష్ణురు. పానునస మానస మెరుంగ రజ్ఞులు రుద్రా! ౨౩

జీవులనేకులు పశువులు భావింపంగం ప్రవృత్తి వికృతిబంధము
పాశం। భావము నంబు శువులు వారెడ్డికి నిబవివి నిలుప వంపాశా।
౨౪॥ పశుపతియు పాశవయులం దన పశువులకును। బద్ధమోక్ష
పద్ధతిశేయుం। గ్లశంలుల దుగాకవి యెలారులకు పశువవత్త్వ
నెపుగల దేవారికి రుద్రా। ౨౫॥ పశువులు జనరాసులు ప
పాశమయ్యాలకు నిపతివ దోష సవశరణ్యమనంబు శుడు। వర్ణిస్త
భవపాశవయుల వెగక వన్నునెఱెలందుక। ౨౬॥ బ్రహ్మో
క్త సమస్తవారి బ్రహ్మాది పిపీలికాంత పశువులకెల్లక। బ్రహ్మాపె
ద్ర సారం। బ్రహ్మేశ్వరరు ద్రశివ పశుపతిలోకా॥ ౨౭॥ వె
మెంరక్త వారాగ్రంబున సాదర మునిస్తుక గొలిచియ పశువు
లుని ద్దిమాత్రాశ విలబ్ధవయుబు భవముయు। పశుపతినిచె
ఠివిమలుల గుయసిద్ధము రుద్రా। ౨౮॥ గొపన్నక్ర
మమున భవపాశాపేతవయ్యెన పశువులు ల్లభవపా। శా
పేమునై పశువులుస్తాపెంతు రుమొక్షసుఖము పశుపతిని
చెనగా। ౨౯॥ విమల కృత దుఃఖ సంసారము వార్ధినిము
గ్న జీవరాసులనిన్నుం। త్వమనారు శంబున విమ
ల జాలనెలుగు రశివా॥ ౩౦। జ్ఞానజ్ఞేయు జ్ఞాతృనిదా
నత్రయు వయునసుఖం వైతప్రమృయాయుమై। నానాగతిన
వగవనుగు। గొరజగద్భేదమున్నంగాసిద్ధము జూ॥ ౩౧॥
భేదము దృష్టాదృష్టని ష్ఠాదర ష్టైద్వైతిక క్రేపదదశేనసం

యందనసమరమగుయను। భేదమ దర్శనము ప్రమితి
(ఖండితమను?)
బుత్తింతమనుశివా। 30॥ భేదము సిద్ధంబగుడు చిద్భేదక సిద్ధి
యగుడు తద్వ్యభేదరనిస్ప్రేక్ష। వెమోక్తకర్మదశలందావర
ముగు। దత్వుల (ప్ర)కారాంధ్యగతోంచి। 33॥ ఆరాధ్యు
ండైన। ఈశ్వరుం నారాధించుడియుయిస్వర్గమపవ
ర్గములధా। త్రిరాజ్యాదిసుఖ॥ంబులు నఖ్రోరునంగమాను
రూపములు జనులకగుసూ॥ 34॥ ప్రత్యక్ష జగద్బైతము
సత్యంబై తోంచుచుండు। సద్భంబునశివా। ప్రత్యక్షదాధ
ముగువని। యత్నర్హతవృత్తే శయోతురద్వైతములజా॥ 36॥
అవురంగం త్రిపబ్బుమిధ్యనుచెప్పుడువాడెముణ్ణనానిరె
స్వభావము దానెరుంగక మిథ్యాత్వమునాత్మవేయ్యుచెప్పుం
దలపొందుశివా॥ 32॥ మానము బాంతః గృహీతము
గాని ప్రపంచము నెఱుంగక దతిదుర్ఘటముగు। మానసి
తము తము దధ్వను। వానెన్నడు మిథ్యగాదు తలపో
యుశివా॥ 35॥ ఉత్తము శుక్తి జ్ఞానని। వృత్తంబగు. శుక్తి
రజితవెదనముక్రియుక్ష। నివృత్త జగద్బైతము. నెయుభక్తుల
ద్వైతమువెల్ల దంత్ర మహాశా॥ 37॥ నిర్వచనమువెక
యు। నిర్వచనీయంబుగలదెనిర్వచనీయనా। నిరావచ
నీయోత్పత్తి సర్వ ద్వైతంబు జడదెస ర్వానందా।ఖం
జీవుం దనీవుందనువాక్యము భావ్య సత్యం గైక్యమునకు।

ప్రతిపాదకమెట్లు పుడమ పశుభూతత్వంబుగా పునని
దాంతనెలుగాంచనులు శివా ౹ ౪౧ ॥ జీవునకు బంధమోక్ష
దశావస్థలు గలవునీకున వినెనగుటకు ౹ జీవునకు నీకు
నైక్యము ౹ భాసించుట యెట్లు ఉపపత్తి పాతకము శివా ౹ ౪౨
పరమేశ్వర నీకును మరి ౹ పరమక్లేశాత్ములైన పశు
జీవుల కంతరము మువరి పాత్రి ధర పరమాణు లం
తరంబు భావింప శివా ౹ ౪౩ ॥ ఆత్మ నిరాకారుండని
ఆత్మనే పరనెంటెవు జగము పాదానముగా ననాత్మయ
బు ద్ధిచెప్పిటి ౹ నాత్మాద్వైత మతులు నిపెుహా శాస్త్రులరు
ద్రా ॥ ౪౪ ॥ మారంయు మాసము మెుంయు ము భావిగమి
ధ్యంయని పల్కు పాచకులా త్మాద్వైతస్తుత్రు మాంగశూన్యలు
నీతిరంమెరుంగు దెరెత త్వనిర్ణయము శివా ౹ ౪౫ ॥ తనకం
టెవరెయీశ్వరు ౹ డనవెండనిపలుకు నద్వైతవి
ము ౹ డునకుసలోకాయితునకు వినంగా భేదము
గలదె బిబుధ? భిష్ఠ వరెణ్య ॥ యెటెనపరమేశ్వరుండనజ్ఞా
నంబున నిను నెఱుంగజాలనయును విజ్ఞానవిహీనా
త్ములు పానల్పవిడిచి నిన్నె భజింతు శివా ౹ ౪౬
జ్ఞానస్వరూపుండీశ్వరుడెన్నితపుం వ్వనట్టి యీ
శ్వరునకున జ్ఞానము మెరకెునదని తక రాసెంబెల
నెంయు ద్వైతులజా ౹ ౪౭ ॥ తారద్వైతులు సచ్చిత్తా

రణ సర్వజ్ఞ సర్వజ్ఞ సర్వగత నిత్యనిరా। కారుండనిచెప్పి
నెట్టియ కారణము౦యు విద్యానికుంగల్పింతురజా।౪౭॥
కలదననెుపకతెదన। పలుకంగనె ఆకయు మూంకబ
ధిరులక్రి౦యు నివ్యుల నద్వైతులతదు. లోపలనగు మరు
భువన భిన్నభావమునశివా।౫౦॥ ఆరాధ్యుండా
రాధనుు। దారాధక మనంగలేని ౦యద్వైతదురా।చార
కృత సర్వసలాన్యా। కారస్థితినే మెశె౦యంగాదచ్చుశివా।
౫౧॥ పాతకము సకల నాస్తిక జాతనివా సంబు సర్వ
సంకరమం౦త్యా ద్వైతంబునంగా జగదుత్పాత ము చెుర
కోనునెనిట్లు సరావనందా॥ నిత్యమె వాజ్ఞనదూష్య
ము ప్రత్యక్షాది ప్రమాణాబాధాబాహ్యము। బుంత్యను
చితమద్వైదము కృతాన్యకప్యత్యమ సూన్యకేటకముశి
వా॥ అద్వైతము పురాతన। విద్వన్యనివరుత
రెల్ల విద్విష్యము సాక్షాద్వేదోక్తముగామునిసద్విద్ధి
యుద్వైతులకు నసమ్యంబుశివా।౫౨॥ ప్రజ్ఞులుతె
ద్విజ్ఞులు లోకజ్ఞులు చికొంద్రె గతిశీఘ్రంగా యుత్తి౦యు
జ్ఞోపవేత నాస్తికులజ్ఞులు జెకొత్తగాక౦యు ద్వైతు
లజా॥౫౫॥
స్వెచ్ఛాచారులు మిథ్యావిజ్ఞావన వేదశాస్త్రవిప్లవవా
దుమ ప్రచ్ఛన్న దోషులజ్ఞా నాచ్ఛాదితదుష్టచిత్తులద్వైతు

లజా॥౫౬॥ కమలాక్ష కమలగర్భప్రముఖాదిసురలు
మునులు భూమిపతులు భక్తముఖ్యులు జటాధరు ద్రాక్ష మా
లికా ధరులులు నారద్వైతులు ॥౫౭॥
తారకయోగమనదు శిష్టద్రోహజగద్విప్రులంబ వాదనుకొర
ద్వైతమన్నెష్ట ద్రోహ గృహోత్సకలకాలకలుక మాయకువకాదె ॥౫౮
మున్నద్వైత వ్యాఖ్యానం।
మొన్న వినసన్నమారుడు ప్రప్రంబు రెయ్యె।
మన్నింపక ధూర్జటి వెనని।
యెన్నంవినరయ్యనందికేశ్వరుచాతనూ॥౫౯
ప్రీతింద నమోతునర్కుం। ద్వైతమోహోక్తి వనఝుండతికా।
నూతరుండై త్రెల్లం దెవి। ఖ్యాతముగ వ్యాదరు ప్రకటశరనిహానిని।
వెండియు నభిదవుతి గనకొండ ఝుండి శ్వంతల నంరు నవ్వుండు
సత్వర। ఖండితమంచెమశిరము।
భండంబుగంజెసెంగాలరుద్రుండతనిని॥ ౬౦॥
యుద్ధండెజలజాసన।
తన్నందనులనచెప్పనోనాస్తిక్యముమ్మై।
నెందరుసెడరద్వైతులు।
గొందలమునదుష్టబోధకుతివితవిత్తి॥౬౧॥
3॥ నీయొద్దెశ్వర్తలు ద్వైతము।
నీయద్వైతము మనిశ్వేవతలు గొందరు।

పాయక వేదాన్తాభిప్రాయము గదుంద సంజ్ఞపిపతె

యుం త్రురజా॥ ౬౩॥ । సర్వము నేయాధీనమే.

సర్వేశ్వర కాన్సుగుణ్యాబాలిత వృత్తి ॥

సర్వంబు వేశీయు నస్తి శ్రుతి ।

నిర్వాహము బొందనేర్చు నిత్యానందా॥ ౬౪

అద్వైతైకస్థితిన ది నేరు ద్వైతము కాన యీశ్వరాద్వైతము స

మాఅర ద్వైతము నంగ వేరు జగద్విపరీతము గుత త్త్వగతిగలతెశివా॥

ఇది గాదని శ్రుతి జెప్పిన నదిగ్ర మ్మరనే స్వరూపమని చె

ప్పెడిషు॥ ర్మస్థులగు మాయావాదులు॥

చదువులు వోరిచి నిన్నె చదివెద రుద్రా॥ ౬౬॥

మాయావాదుల మందర ।

మాయావాదుల నాశి మార్గము గ [illegible]

స్సె యుని యెల్లకరోంశి వాయన మోహనుచు నిన్నెంచల గొ

దు [illegible] శివా॥ ౬౭॥ యెనిష్ఫురు వరుండు నీ ?

నాను ందునాం స్వామియును చు సుత్తమ సంత్రా న॥

గతిస్వామి భృత్యజ్ఞానంబున నిన్నెగొల్తు ।

సరావనన్దా॥ ౬౫॥ క్షే ణెకమబెతన మంటిని.

గుణము జగన్నార్యకరణాకు స్త్రింబగునే

గణనాతీత మహో గుణా॥

గణ తుల్యా విహీనమైన కర్మము గలదె॥ ౬౮॥

శ్రీ పరిశీలింప
~~[illegible]~~కొరయ్యా నచెతనములు.

పరమేశ్వర మరి ప్రధాన పరమాణ్వాదులు
పురుషుడు చేతనుండయ్యునట
గరమజ్ఞుడు గాన కర్తగాజాలడజా ॥ 20 ॥
అన్యోన్యాశ్రయ మతములు గావున.
నవప్రమేయంబులగు మహాభూతంబులే ॥
వివిధ వికార విచారణ
నవస్థములు గార్యములు మహా మహేశ్వా ॥
శ్రీ అనాద్యమంత్య కర్తవి.
హీనంబయ్యున్న కార్యమెందును గలదే ॥
కాన జగత్కార్యమునకు.
గాన ప్రియ నీవయనాది కర్త పురుషా ॥ 22 ॥
కర్మము చిత్తని కర్తయు.
గ మార్గమునందని విడిచి కర్మల ఫలాదులం
కర్మఫలదాయి నిన్నన.
కమార్ధీన స్వతంత్రుగ నిక్కొలుతు శివా ॥ 23 ॥
శ్రుతి బాహ్యంబులు గావున.
సతతంబును జైన బౌద్ధ చార్వాకుల దు
ర్మతములు [illegible] వెసద్రి.
శ్రుతిసారభవన్మతంబును మతి వహింతు శివా ॥ 24 ॥

కమలజ కమలోదర రుద్ర మహేశ్వర సాంఖ్యాదిమత స్థులా
ధిసహస్రముల సౌర్థ్వలిందు నాదక్ర మవతార్విన్నుగని కొలు
శివా॥ ౨౫॥ నెఱసిన గురు ప్రసాదము

వఱలంగజగదేక సకల వల్లభుండై దిక్
గరకరంబడ వేల్పు నీకెన్నం లేదని
మహామంత్రము గనె మిఱయు రుద్రా॥ ౨౬॥

అందంబులు గావింపను
వెండి తగుబ్రు తిప్పింప జెరుపని ష్వాదములను
దండిత శక్తి సమేతులు
చండీశ్వర వరద నిప్రసాదమున శివా॥ ౨౭॥

కీర్తింప గలోకములకు
కర్తలు విష్ణ్వాదులయ్యుం గారా దివమహా
~~గారాణ మహా~~ లోకత్రేభవ త్రిపురితులై
వర్తిల్లుచు గారణమగ వారలు రుద్రా॥ ౨౮॥

నారాయణాదులకును ?
సారవ్యమంతెల్లమొల్ల శాస్త్రంబులందు
ధ్యారణమున దతత్వముమవిచారింప
భవతత్వంబు సాంద్రానందా॥ ౨౯॥

ఆర్వేశ్వర దమాచెస డై
కార్యములందెల వారిగ వర్గలు రారె

కార్యకరణత్వమాత్రాన।
వార్యజగత్కర్తలనంగవచ్చునె వారిని॥౧౦॥
తనతెగిన తలయు వడిసిన
తనయుని బుట్టింపగా వందారో పనింయూ।
వనజాసన కేశవులకు
జననస్థితికరణాది శక్తులు గలవే॥౧౧॥
త్రివిధ త షట్త్రింశత్త,
త్వవిధానంబులకు నుచ్చవస్థానంబై।
నీవు రజోగుణ సంగతి।
భవ్యుండను నామంబు నీకుం బరగు మహేశా॥౧౨॥
మడియిల్లు తత్త్వములవేను।
విడవని ఝాంఝా ప్రశస్త బాధింపంగా
ఖిలుడు సాత్త్విక గుణ సంగతి
సృష్టుండను నామంబు నీకు మెప్పిల్లు శివా।౧౩॥
శరస గు తత్త్వము జరాం।
చరవిత ములు సం ప్పు జాతిన.
కర తాము స సంగతి।
హరుడను నామంబు నీకు నమరు మహేశా॥౧౪॥
పరమ స్వతంత్ర నిర్మల।
పరమానందాత్మ పరమ

భట్టారక నిస్త్రైగుణ్యావం
పాత్రరరూపమున శివాభిధానంబరెయ్యెను ॥ ౧౫ ॥
పరమస్వతంత్రుండైయు,
క్రూరుండై సర్వజ్ఞుండై నికారుండై,
కరుణాకరుండై స్థిరుండై,
వరద జగత్కర్తయయుండనలదె మహేశా ॥ ౧౬ ॥
పరివిస్తృత సచరాచర
భరితానేకాండమగు బ్రహ్మాండంబులకున్,
పరమస్వతంత్ర శంకర,
కరుణాకర నిఖిలాది కర్తవు రుద్రా ॥ ౧౭ ॥
భువనోత్పత్తిస్థితి విలయ
వివిధ వ్యాపారములున్ విభుండవు,
పశుబంధ విమోక్షదక్షుండవు స,
ర్వపరప్రదుండవు శివరాజాభరణా ॥ ౧౮ ॥
పరమాత్మ పరబ్రహ్మము
పరమేశ్వరుండనంగ నామస యంబులు,
పారునికే విమరిష తావ
త్రరవాచకములనిపలుకందగు మహేశా ॥ ౧౯ ॥
పరమాత్మ పరబ్రహ్మము
పరమేశ్వరుండనంగ మారియు బ్రహ్మయును

చి రా। పరవిభులుగా వృశాస్త్రములు
తిరయ్యంగ జ్ఞానాత్ములగుట నందరురుద్రా ॥ ౧౦ ॥
పరశబ్దంబు నకర్థం।
బరంతర్యంగ నుత్కర్ష మంత్రార్థయుత్కర్షమ్।
బారులకుం గలుగునె శివనీ।
కరుణ మహాదేవ్యుండొరయుంగలుండె జగతిని ॥ ౧౧ ॥
ఖరకర పద్మజ రుద్రాం
బు రు వేలాద రముఖ్య
సురరాచరభూంతనికర సంబాధ।
వరరూంబులు గాల్వనుండు వాడవు రుద్రా ॥ ౧౨ ॥
మ మని చెప్పుదు శంకర।
నీమహోమాండంబరంబు నిఖిలాజాండ
స్తోమములు ప్రకృతిని ంయి।
బ్భామాత్ర నవృష్టిన దెంతుసంఖ్యాపములై। ౧౩ ॥
లివమలమయియనురాగ దేవ।
ప్రమయులనుంగ ర్మ సంస్కారంబుల్।
గమనాగమనాదులనను।
సమస్తములను వెవునీకు చంద్రాంభరణా ॥ ౧౪
పతిపశుపాశాదికహాదు।
త్రిపయగుణాత్రితయజన్మసుఖదుఃఖ

క్షతహతబంధమోక్షస్తుతి
సిద్ధాదులునంతెవుభూంజనినీకున్నాం॥
ఓ విసదెవ! ఐతువిద్యా
కాలకంఠాంతునిఋవులువిశ్రుతికారకతార్క్ష
ఖిలాబాంధవబాంధవ।
మహాలాంబౌంధమ్ములువేవుమతినీకుశివా।౯౬॥
అంబితమతినెవ్వరునిశ।
మిగంబిరిగుచ్చివసురయునిష్పత్యదెన
సంచికసంచితమైనత్రుపపాపవు
నింయుట్లురుద్రాపరమానస్థా॥౯౭॥
వేదాధ్యయనదశవి
ద్యాదివుంవోకర్తనిమహాత్మ్యవుపొగడగ్,
శ్రీశైలావల్లభదేవావల్లభుటునెరరురుద్రా॥
స్వర్గాపవర్గసుఖవుని।
దగ్గరసామ్రాజ్యసుఖవునాత్మజవిద్యా
పగాదిలోకసుఖవులు।
భగభవతాపదభక్తిఫలవులురుద్రా।౯౯॥
ఒక్కంతిశ్వరుడనివది।
నిక్కవుగానెరుంగిభక్తినిష్ఠావిత్తే।
ముక్కంటినిన్నుగొలిచిన

ద్రిక్కక దొరకునే సమస్తవేదసౌఖ్యంబులు॥ ౧౦౦॥

భక్తినిమ్ముంగొలువవలయును।

భక్తియు ధర్మమును సంగాని ప్రభవింపదతి।

వ్యక్తముగ ధర్మమగునే

వేదోక్తముగనే జరుగవలయు దుర్జనిమహేశా॥

వేదోక్త సదాచారం।

సాదరమున నెగడభక్తి పశువులకున్

పాదిత దురితక్షయమై యాదరమును

ధర్మమధికమగు నీశానా॥ ౧౦౨॥

ధర్మాధిక్యంబుననతి।

నిష్ఫలబోధయు విరక్తినిష్ఠయుంగలదె।

యుకర్మలు నీకిట్లు సాదమున

నైర్మల శివభక్తి వృష్టింపు భావమున నుమా। ౧౦౩

శివభక్తి సకలధర్మప్రవర మహో ధర్మమగుటబలికెప్పం

గభా। గృ్యది వోనులగుదురాత్ములు।

కవశ్యమును సంభవింపదిలోకశివా॥ ౧౦౪॥

మూనిత శివభక్తి శివా।

ధ్యానజ్ఞానములని ప్రసాదితశంయరా.

నూనంద ద్యుక్షయమై ~~[illegible]~~

యూనందప్రాప్తి ముక్తుడగు మనుజుడజా॥ ౧౦౫॥

నరసురతిర్యక్త చరా।

చరజీవులకెల్లభక్తి సంభావనసే।

కరుప్రధానము ముక్తికి

నరసనరయెనత్తిదుభావవస్యందనగుటనూ॥౧౦౪

నరకస్థులుస్వర్గస్థులు।

నరతిర్యగ్భయంచౌవనస్థాపిపశువు।

త్వరముల భవత్ప్రసాద స్వంరగాము।

దారకెనుండుముక్తింబొందుదురశివా॥౧౦౫॥

అరుదుగ భవత్ప్రసాదము।

దారుమేను శివభక్తిగా దుస్తరభవని।

ఘోరదుఃఖసము ద్రవము

త్రారగావ పాత్రంబు భక్తిదానయ్య శివా॥౧౦౬

నియుతముగ సకలప్రాణ్యా।

క్రియవేల నుభావశుద్ధికి నిమిత్తము

లక్ష్యము భావిభావశుద్ధియు।

క్రియగానని పాదభక్తికి నిమిత్తమవశా॥౧౦౭

అతిగుప్యాంబులకంటెను।

నతిగుప్యాపరంబు శివనునయుంపులభక్తి।

స్థితియని మోక్షార్థులవృథ।

మతిగాలుమరుదేవనిన్నుమనుజులుప్రీతి।

జలజాసనాచ్యుతాద్యము।
ములకును నిరూపింపనగ్గలమగునే।
నిజరూపము
దాలంగకనే భక్త్యై రుంగుదురు సరత్యజ్ఞా।౧౧౧।
వసుమతి జైత్రము జేతచి।
త్ర సంభవనకర్మగౌనతపస్సానజప్తై
నర్సమాధిభరవ్యయనియమవ్రతే
భక్తికినింబ్రియుండవగుదీశానా।౧౧౨॥
వేయేమి దేవాంబులు.
కుడు పొంయకనినుగొలుచు।
నచలభక్తినిగనియరావ్యాయని పిలచినందికి।
నొయనియయలుగెవేమవ్లియడగాంభరణా॥౧౧౩
శివభక్తివేక చెడిన। [illegible]
వివిధాధ్వరము ఖ్యసకల వేదపురాణా।
క్తవింతకర్మవితానము
లవియవల్లను నిష్ఫలంబులగునేశానా॥ ౧౧౪॥
భక్తియముక్తికి దైరవని
విధ్యుక్తముననమెయక్రియచతురెవద
మధ్యక్తంశ్చశబోయనిత?
సూక్తంబు ధానముగంబశాంత్రములకజా।౧౦౫।

కొనుమనది భక్తినిచెతన
దనము తినికయిచ్చునది యదు,
తన్మై దేవాంబని యదు దరొంగ్రావ్యం.
బొంయదునం గల దనికివెద భక్తి విధిజ్ఞులు ॥ ౧౦౬
కథ వెండికిసనవుపుం జొక్స.
యదు థాం ష్యవాంబని యదు నినవిధి యదు థాంర్ధము గాను
న్నధ వుర్ధనసీ భక్తులం
త్ర ధితంబుగ నివకొంగ భావింతుశివా ॥ ౧౦౭ ॥
అతిమూడుండతిపతిపతిమూర్ఖుడు
నతిదుష్కరయుండ నంగవల వదతిశయ భక్తి
స్థితినెగడునేని నాతం.
డతివరిష్టుండతి పవిత్రుడతి సుజనుడజా ॥ ౧౦౮
అనయదువయ రుత్రాక్షా
విభూతిని యదుక్తులయిండ్లుదిక్కుదెసవెూ
నకుడొం. యదు నిహాతుంచు నుంగా లుండు.
తనవురిశివశాసనుండు ధన్యుండ గుటనూం ॥ ౧౦౯ ॥
ఒంటెవెంభక్తి సంగతి.
చండాలుండైన భూతశాసనధరుండై.
యదుండెనదబుద్ధుండె యదుతనికి.
జిత్తనం గాంచనదుభక్తి యోగమునశివా ॥ ౧౧౦

వినుపరుసవేదిసోకిన।
ఘనము యయుఁ నిన్ను గావించువ్వాండ్రైనన్।
త్రినయనయుత్తముండనబడు।
మొనరంగ శివభక్తుండు గ్రపూజ్యుడగుయనూ ॥౧౧౭॥
ఆ విచారంబున నెప్పుడు
శివశాసనపూజనంబు శాయుఁగవలయును।
శివభక్తులంగ నిజాస్యాది విచారములు విడువవ
లయు దృఢభక్తిచెయునే। ౧౧౨ ॥
తెవుయలేవిని భయము ~~న~~ను।
శివభక్తులకైన యుపలజైకొని రక్షింపం।
వృవలయుఁ బయయములు నెయ్యంగ।
~~శివశాసనపూజనంబు~~ నవశ్యము వారికొన్న
విధ~~ము~~ముననూ। ౧౧౩ ॥
శివశాసనపూజనమున
శివుఁడెంతయుఁ ప్రముదగుయ జెసి।
శివప్రీతి విధానము గారణముగా।
శివశాసనపూజనంబు నెయ్యంగవలయును। ౧౧౪ ॥
శివలాంఛనధరుఁడగువాం।
నవ్వంగనుఁ గొనిముని గ్గవెచిన విధమునంజి
త్వవికాసమును రసత్రాంయ।

లవస్వ్వము నుంజెంయు వలయునట్టి యా
కశివా॥ ౧౧౫॥ శివశాసనంబగు రుద్రా
క్ష విభూతి దృఢాగుః జూబిసన్మతిసాక్షా.
శివుండను సద్దెంయు విబారవము.
శివాజ్ఞాంయు నను యుశాస్త్ర సిద్ధాంబులు యునూ॥
॥౧౧౬॥ కులవిద్యాబారాదులు.
తలంపక నీవల్లని భక్తి ।
వాత్సల్యమె డం। గల మానవుడు
సమస్తముల గలవాడని పూంజసె
యుంగావలయు శివా॥ ౧౧౭॥
ధరణింగల రూప విద్యల.
బరగి శివభక్తి వెని పాలసుండ గడు
బరిము క్షమము వెనికుసుమము
గలవెయుర్వు నిభంగిగొరంయు గాంతమ వాశా,
॥౧౧౮॥ ధరనెడ్డి వానికని మెన.
బిరుదనక జంయుంబుగాక రెండొగలదె,
వారని భక్తిని దుస్తర దురితంబులం
దొలంగు గాక తొలంగునె యునూంయనూ,
॥౧౧౯॥ జూవ్యాది సూవకంబులు
వాంవ్యాదిసమస్తపాతకౌఘులు శివ్వుని

భృత్యలంబొందునే జలవములు
నిత్యస్థితిబొందునే జలజవములనగా
॥౧౨౦॥ యెట్టివానంగెదుర్గుణములమున
బుద్ధియుక్తిచె నిన్నుగొలిచి పూజ్యుడమనుజుం
డుష్టిదధర్మపు పింబుద్ధియులబద్ధం
బునసాలపూజ్యంబుగాదె ౧౨౧॥
నీ నిజభక్తుండ జుట్టైనం బవిత్రుండు
పూజకవారుండు జన
దెనసమాంసన సేత్తేని గానత్రియయశ్రుతములు
మైనంతుగానక పత్తిదె ౧౨౨॥
మసికప్పుడముధర్మబొందవిన
ంతుసద్విశమాంశికన్యాతెల్లుల్లుదుజాతిసమాం
పుతుడెయుండునినే
కుసదాభక్తుండగుమను కుంజరుడు
శివా ౧౨౩॥ కులవిద్యాబా
రాదులుం గలవాండె శివునిభక్తిగలవాడైనం
వెలంగలదెపశింపునగమ్మగ
వలబినవిధమునసమస్త వరదాతశివా ॥౧౨౪॥
కులజకులహీనులవిద్దరు
నెలకొనిభవదచలభక్తి నిష్ఠావత్తిన్

వెలసిన విూందసవూనుల

కులజు లుంగులవోనులనంగగూందదువారిని

॥౧౨౭॥ వుుందదిప సిడినపాయును।

సుందరిముగంబరుసవెదిసాంకినయినువూం।

నందస్వరూంపశివనినుంజెందిన।

దుర్జాంతిడెుం టూష్టైశ్రేష్ఠ మహాయును॥ ౧౨౬॥

జనపతిశాసనధరులం।

గనిభయముసంగులముసెూంయకదుసం

శ్రయలం। దనుపుక్రేంయు నిర్వాబాంతం।

బునసేశాసనము వలంచు। బూంజేంపశివా॥

॥౧౨౩॥ గుణావతావ్రుత్రులంబూంజేల।

చినశాంసనపూంజఫలముసెకూంతుదనిహాం।

సనిపూంజనిర్వాబాంరంబున

గాంవింతురుభవత్రుభూంతాం శివాం।౧౩౯॥

శివభక్తులను వారె।

శివభక్తులవారిదననునుజిత్తానందెూంభువగ

వ। నెగడెడు మనుజుండు

శివనిపాదాంబుందు గాండు జివసంసారిం॥ ౧౪౭

భక్తుల ప్రసాదమెప్పుడు।

భక్తులనాంకెడుగదంతుభక్తులగతిరెమె॥

భక్తులవరవుండనిశివ
భక్తులగొనియాడవలయుభక్తులకుశివా।౧౩౦
భక్తులదవ్వులలుంగనిశివ।
భక్తులనాకెడుగదయయుభక్తులగతియే॥
భక్తులవరవుండనిశివ
భక్తులగొనియాడువలయు
భక్తులువచ్చిరనిపొంగిబ్రతికితిననిపొ...?
శివభక్తులకెఱుకెరిగియుధా శక్తిస్థితిజెయవల
ఆయుసత్త్రిమయులుశివా।౧౩౧॥
భక్తుండులోకహితార్థుండు।
భక్తిహితార్థుండు శివుండు।
భావింపంగనియుక్తయథార్థమువిని
భక్తులబూజింపవలయుభక్తులకుశివా॥౧౩౨॥
లోకానుసారికినిశివా
లోకముచెరకొనదుగానలోకమునమ్మక।
జెకొనవిడిచిశివని
లోకమురావలయుభక్తులోలులెదురుద్రా॥ ౧౩౩
~~౧౩౩~~॥ లోకమ్ము విడువనివాని.
లోకమువిడువదనిచ్చెలూ. కెశవరని
లోకముగోరెడువనుజుడు

లోకములో విషయము నీవ లోకము గశివా॥ ౧౩౪॥
గురుడవా డింవనకుఁగల్పైన
వెరవుగ నజని మించు భర్తనె దెంచిన
నగ్గురు వృతముగ డబిచెసినని
పరవశుండై మంతు వవల్లయు భక్తుఁడన్నను॥ ౧౩౫॥
వారని మిథకనే చరితము లుగని విడిచి
నిన్ను నసంగ గొలిచిన భక్తులు శివ రుద్రా
డు. నిరతా యుగు పరిందె వారెని ఘనంగవలయు
ను॥ ౧౩౬॥ కలనైన నెన్ని దైవములు [illegible]
లెదుదుపులకు దక్కికల్లడా [illegible]
వలశివుండె దైవము నిన్ను లభక్తిఁ నైయు
౦డు సంతతము శివా॥ ౧౩౭॥
పరువడిన లెమోంగ్య దైవ
స్మరణాసక్తుఁ నగ నన్నాను
స్మరణము [illegible] వది లెను నిము [illegible]
నరకంబులఁ బొంద్ర నాథ నాథ మహేశా॥ ౧౩౮॥
కర్తయని నిన్ను నెఱిగిన
నీ వొరంపడు మెంద్ల నన్ను కొందాన్నాకా
~~కర్తనెనాగి~~ ఖర్త నలుగ కర్త నెన నికర్త
కర్త ప్రధానుండు గాన ఘనభక్తుఁడు జా॥ ౧౩౯॥

వ్యక్తము గ లింగము నుండు నను।
అయుక్తి యెఱుంగులుకుంజాల నుత్కృష్టముగన్।
~~భక్తులు శివుని గొలిచిన భుక్తియు ముక్తియు ॥~~
~~సంబడ అరాంబోలు మహేశా। ౧౪౦॥~~
భక్తైక తనుండు శివుండనుచు యుక్తి యెఱుంగులు
సమస్త యోగానందా॥ ౧౪౦॥
భక్తైకసుదేవాంభావ॰
వ్యక్తుండ వని నిన్ను నమ్మువారల కభక్తి।
భక్తులు నీవని కొలిచిన।
భుక్తియు ముక్తియు నొదవు డలభాయి మహే
శా। ౧౪౧॥ సేవించు పరిపూర్ణుండని
పరశివభక్తులం బూజించి యతిని శేషు త్రిలోకిన్।
వివిధ సపర్యలం బోషించిన వస్తు
దానములు బ్రతియుగు నీకు శివా॥ ౧౪౨॥
నిన్నుఁ గని తన్ను జగమున।
బన్నగ ముత్తివంగ వలయు భక్తుని గని యూ।
నిన్ను సుమ అలవంగ వలదు
నిన్ను ద్విభక్తుండని నమ్మ రాదె విసి శివా। ౧౪౩॥
జంగమలింగంబగు భక్తుం
గని పూజింపగదె నిగొలిచి విధ వేయులన్।

లింగార్చనఁ జేసిన విధ

జంగమము తమమము గాఁగ స్థావరములనకును। ౧౪

చూడఁగ శివభక్త్యాంగని

వేడుకఁగొని య్యాష్టంతేని వృద్ధయాంతని

మిథ్యాడంబరత్వార్చన

యతోంధనంబొకటిజలంబుండయిక్తేమహాశా॥ ౧౫

శివభక్తులఁబూజింపక

శివపూజలు గొప్పవిధులఁ జేసిన వృద్ధయాం।

శివభక్తులంబూజింపులు శివపూజలు

గొంటి విధులజేయుట ఉదా॥ ౧౬॥

క్రియగొన జంగమ లింగము।

నియతింబూజింపజేసిని ష్ఠులమయియు స,

త్రియయును బూజయు లింగ।

ద్వయము సమ స్మరితము నిన

వాక్యము మొంయగుచున్నేం॥ ౧౭॥

ఇంటికి భక్తులు వచ్చిన

గండె విసుండమని వారిం కాళ్ళ గడుగక్

ఫలంగని సేతు వాసిన

కుండెన, దురితము యింయు కలకంఠశివా। ౧౮

మ ద్రాక్ష భూమం ౧౭౦।

ము ద్రాం కి తమెదు రు గ న్న వము దవము న సౌక్షా
(స్ఫు) ర్తు, ల్లదని తలల్లపరేని గె।
వద్రో వముల్లయు న రక గాం భు లయు గు ను మ వేంశా। ౧౮౭॥
వాంరిపద్మజ వాసవవి।
స్తురవిభవ వము లును ల్లద్రైక్యత వములనిన
మ వేంశవత్యని త్రు దృ భక్తులకునను।
సురనరవిభవంబు వెం దబూ త్యజముశి వా॥ ౧౭౦॥
అసమాందిస్థి మాందిగుణరస రాసాంయమనములు।
మునిగల రాజత, రాజోత్తి సుభ్రంబు లుశివసుశ। మున
కస మాంనవములం మునిక్షై వైక్యులు రుద్రా॥ ౧౭౧॥
ఆకాశ వము ద్రోడగెగన్నిన।
భూకంపంబై సత్రుబం భూంత ప్రథయు వాక్య।
కులప్రైన మ ఆడి బిశ్ర్వైక్యంల్లమ్మను న్ను విడిచి
యమోంద్లాంతాం పంథ ధజా॥ ౧౭౨॥
కులగిరులు మొత్తె దొలల కేన।
జల్లరాసులు మేరద్దప్పి చను దెంచిన
ద్విదుభక్తుల్లడు చలియుంపల్లడ పారఘోరసం
సారంబు కే। ౧౭౩॥ షేకులు విద్యుత్తి కలసిన।
క్రూరులు వలదంబు తగ్గి
గిరి ~~మల్లెకనంత~~ నైన ధృఢ భక్తుల్లడు।

పక్కెండె ధవళి కిసంగార్యభారము నను శివా ౧౩౪
భూతలమందు దల్లడిల్లినట్ల

పాపాలముబంధులు పడగ బ్రహ్మ ప్రళయుండే
చెతెంచినచో భక్తుడు చెనుల్లుద్రాక్షక బూజసే
యును రుద్రా ॥ ౧౩౫ వెయిండికొప్పొరంబు
లు వ్రేలునదమతులు తెగిన
భువి భక్తులు నన్న యంతదు వెకభర్లు
న కెంతు కకుడు పరుండ్లోలాకర సేవితచరణ
ఆంతయుధమములుండను మము మమ్ము
నాంతోత్సులు మెప్పులగును మహామదగజము
లు వెంట గెల్లులగు
పాయకనునుండగాయుచెంతనచల
భక్తులకు శివా ౧౩౬

అథమ పుత్ర నమగు
నత్మము ను ధర్మమగునా
గమవిధిపద్ధిధి యోగును నిపెధమునటి
చంద్రధరానవడియ్య భక్తెంతా
తృత్యులకును ౧౩౭
క్షుత్తలప్పాడివికేతులు
నత్రెంరెంపుల వ్యాసనాబాంధాదులును

వెలయను

వృత్త గతి (బొంత వేయు

దాత్త భవద్భక్తియుక్తుల గువారి శివా ॥ ౧౫ ॥

పరపరి వారి తప్పు వుని।

పురు గొ తప్పు ము ని తప్పి యిరూబచక తప్పమున తెని।

పరకర్మ తప్పవు నెన్నడు భారయము వుని

బక్త చరులల బిర సంహారా। ౧౬ ॥

కొరయు వు శు చియుభగ।

స్వారాజ్య ప్రము జనిశీలసంభూతచ్ఛవా।

సారసుజంబు మశివరస

భూతి సుజాను భవద్భక్త పుంగవులు శివా ॥ ౧౭ ॥

నే వనియె తెంగిన పిమ్ములు

నే వెలయు రుంగు దని యటుల నీ నిజ భక్తుం

దానం తంయు నెననియె యు

భావనకై కొవందు గార్వభా ర్యవుల శివా।

॥ ౧౮ ॥ నే వనియె తెంగిన పిమ్ములు।

కేవల నే కెత్రాల వుండెడు లుంగుముదనకు।

జనని మెల్లని తలంపదు,

భావనం కేవల శివైక్య భక్తుడు శివా ॥ ౧౯ ॥

వును రుద్రుడు గాని యు తం దున।

కేశవ షేషు రుద్రు నా నచ్చిం పుడు।

భావమునం దలంపఁడు సూండ్రుడు గావున శివభక్తుఁ
డగు వానినవ్వుడు రుద్రుడు దానును. ౧౬౪॥
జగదుపకారార్థము గా.
నెగెరు(దు)లు రు(ద)లూరు వనుసుండె భువిన్,
నెంకడె శివభక్తు ధనంగాన గణితము గనాన
రిం తురం(ద్రా) దేవును ... ౧౬౫॥
భువిం జగాండ గని వృద్ధి విరాం।
(క్షే) తిని సంతిగ్ర వు వేదము శివభక్తులు.
వి(శు)తి వుల గసు నువృచర్య.
(వృ) తరు(దు)ంయు గుల తద్వేదుల దృష్టిన్। ౧౬౬
కావున భక్తులు త్రి జగ త్పావనులు.
భావాంధ తమస పలు లని పులు నెరా దార్ఢి పితి
నిజమపేం మార్గవి।
భావములవినాశుల తికొ పాసలవెందరు। ౧౬౭
వలానసి శ్రైతాకెంపవి
యానెప వుయు ననృ్ను రు (ద్రు) కేశవర భక్తు
లు. మానుసు రె పా రులొంకపెం. పా
నెకె వారు కేశ్వరరాంజ్ఞా ధారులు-
మానుగ నెప్పుడు మద్భక్తిని వినశ్వయయుండె
యునంగదనియుండె గని।

#32

భవహార్యుద్యావేష్టాంనత్తై నన్ను దెప్పుమయుక్తిం
బాంధింపు శివా। ౧౬౯

దేవా నాదు గుర్ణౌ వయులు భావింపకు
మయ్యనకు భక్తింతెదెమద్భ।
కర్త విగతకల్మషుయుండు నివచనము
నమ్మినాడ నిరుపమ మహిమా॥ ౧౭౦॥

ప్రణుతింపనమేయు భక్తా।
ప్రణాశ్యన్తింయు నర్గ దగిన పలుకు
నేకుదగక।
గణనాథభక్త చిత్తాసమ్మురక్షింపనెయు
సారమహిమాంధారా। ౧౭౧॥

హరి సరసిజాసనాదులు।
సరిగాంరని శ్రేష్ఠ వ్వు శాస్త్రము వెల్లన్।
నరు శేశ్వర భక్తులకును సరియగుదు
రు జాంతిరంపసాం మాంన్యములు నను॥ ౧౭౨॥

మండెడు మహాగ్ని నుండెడు।
పిండాయుస్థితి పినాకి త్రియము సన్నిధిమై।
నుండెడిశివభక్తుల హో।
నాగరా
ఖాండదక్ష దుర్గము జూవెనయెయ శాంపా
గాంధరా॥ ౧౭౩॥

మ్రొక్కుదురు లింగమూర్తికి
దక్కడి మూర్తులకు మహిమకలనైనన్,
మ్రొక్కెద మనిత్యులంపరు నర
దిక్కుం జూరు రెనంగనెగడు త్రినయను భక్తులు ॥౧౨౪॥

? మదవతి గొడుక దగ్ధము మొదలని
యెడగొందురు భక్తి నిష్ఠ నెన్నఁ దిననపతికిన్,
బడయుదురు మగధనానికిన
మ్మదమొక్కలనలచెరెన్న మెచ్చించి శివునిన్ ॥౧౨౫॥

మలహారుండు జలక మాడిన
జలములు విషములకు మందు,
శస్త్రగణసంకులము నకుటి పతలము,
త్రిలోచనభక్తులకు విచిత్రమ్ములనన్ ॥౧౨౬॥

తరిగిన తలలను నదుకొను,
మరి కోసిన నాయకయును మసలక వచ్చున్,
కరకంఠభక్తులకనిం యెరుంగరె
సద్యస్ప్రత్యాపకశివరభక్తుల్ ॥౧౨౭॥

పుచ్చిన కన్నుయుం గ్రమ్మర,
వచ్చునె దేహంబు మొాంతి సిత్రెస్సన పుండునె,
జచ్చెరెందరును భక్తులకచ్చెరువుగ
శివుని మహిమ శ్రేష్ఠ మమునమూ ॥౧౨౮॥

చేసిన సుకృతము గుడుము రు.
భాసురము నగప్పెల్లు బరలోకమునకే
జేసి తగ గుడుము రిందుల
నాసకలము నెరుఁగ త్రిభువనాధిపత్యములౌ. ౧౬౧
కేలుం బోశివరుండనున మ్మికర.
కలవాడై శివుని భక్తిగలవాడైనకే,
మలవారు భక్తుల పెద్దలు
కులజులుం గులహీనులనంగ గూండురు వారినే. ౧౬౨
నియమ వాక్కుల నియమ వాక్కులు
నయ వినయాన్వితులు నయ వినయవర్జితులు.
స్వయంజుల నయనవజులు
నిర్ణయ విరహిత మహితములఖిలనాయక
భక్తులు. ౧౬౩
నీచుల నీచుల పరిమిత.
వాచులు వాబాలు రాష్ట్రవములు వశు
లసె విష్ఠాబారులు.
గోచరభరితులు పినాకికూంకేవిభక్తులౌ. ౧౬౪
అరయ బుద్ధుల కతమున.
నారలు దలకెక్కున్నట్టి నానావిధసం.
హారులు శివభక్తిమెయుకే

వారకరెంచెప్పుడు త్రిలోకవంద్యులకారా। ఉదా

శివ పమ్ము నైనను శివభక్తిపరుండగునేని

నత్యంత ద్విజవర్యుండా

శ్వపచునకుఁగడు శివభ।

క్తిపరాఙ్ముఖుండైనయంత్యజ ద్విజుండు సమానా। ఉదా

హరిపెంచుత్రుత్తికైనను।

గులములయందు వారు వ్యసనమ్ము గులములను

బలములను గని వెంచుచుండవలయు సర్వము।

ములవారుఁడు గుశివ్వని భక్తిమహిమ

చెంతకాదె॥ ౧౭

ఐవ్వసం మంతిగ సంగమ్మని

పువ్వులు లోనబుండ్లైనట్టి పుష్పులగాదరాయె।

సర్వజ్ఞ భక్తి విరహితులు ఎ ౦ ౽

దేవాంతమును తృత్తిజాతుండైండికొంగొరయె॥ ఉదా

కరకంఠు భక్తి వేవి గా।

గొల్లగానె వ్యంయము ననవి యగొన్నతిసాంద్యు।

ము తోపెద్దకూడు పెట్టిన

మెరయుల క్రియమొరచు వాసమెదకే

లమెరు పుడా ॥ ౧౭ ॥

భవభావరజూగదుహారి. త

లవుమనుజుల బుద్ధి వని తలగ గోవదివ ముల్,
శివభావపు గ్వ్యజల ముల
నవగాహాన శౌంయకున్న నసుసులకాశె, ౧౭౦
పుష్టిననిచ్చి బావని,
పుష్టైడు పుష్ప్యబు విధముల నంబు రహారి భక్తం
ముప్పునిమ నుజులు సచ్చును
పుష్ప్లు బమ నుండు ~~రాజు~~ పురివిమకైశ్
పురికపుల నూం, ౧౭౧,,
పూంజింపుండు పూంజింపుండు
పూంజింపుండు శివుని, భక్తంబూంజింపుండు,
విరారొంజుసెడిన మనకుండు దుడు,
రాజులు రష్టుర్ల నగులు రావెత్తడికేవి, ౧౭౨,, ౨౦
అవిరళ్ల నిష్ఠావిష్టిని
భవదీయ చర్చనలు చేసి పడయుసుఖంబుల్,
సవిశేష భక్తి భక్తుల దవ్వల గని ప్రెక్కినన
తండుదానునను, బడయు ~~[illegible]~~ స్వా,, ౧౭౩,, ౨౨
కనిమ్రెక్కుండు శివభక్తుల
గానింయాడుఞ్చుడు విర్రాఢదసుగతిగనవలసినవెు
ల్లని నాంయూరకంయుండుడు
మనుజులు దెగఢగవకుండు ~~[illegible]~~ వారివుంర్తయిని

అనఘులుంగెవల భక్తులు
ననుషక్తింగనిసు దూరమపెగన్నవ్వం।
బనద శిరంబిన జాలదె
గొనకొని శిష్యుం జూడ వెరకొరంగ నెలాం। ౧౨౫
శ్రీపాంగదెవు భక్తులు।
నెలంబులు వనవము లూన జితంపు చూడా
నాలుకకసి వారు బాగడని।
ఆలరి జన్మంబు జన్మమనగాదగునె॥ ౧౨౬॥
తెగడిన దుర్గములగుంగడు।
బాగడిన సుగతులగు నారిరయు రుపాత్రము
లక్।   జగదెక పాపుని భక్తుల
బాగడరె కృతమ తులయుగ బ్యాపు గొల్చెదరు
లనా॥ ౧౨౭॥
శ్రీగిరి సుంగుల మును శిలము।
నాయము వనష్టమగు రయంబున ముక్తి।
శ్రీయుక్తుల శివ భక్తుల బాయక నెల్లంతున
యి పాపాత్ములకును। ౧౨౮॥
నె దెశంబున నెప్పుడి।
నె దెశధరియై చరియుంచునిల శివభక్తుం
డా దెశంబున నాపురి।

నాదేశవశియించియుండుహరతీర్థంబులు ౧౯౯

శివభక్తులుయుండెడెడిబ్బో।

య విముక్తక్షేత్ర మంత్ర ఖికత్రీప్రతిక్

శివుడెప్పుడునుండుజు।

గంగ పవిత్రమగు నదియు సర్వపాప హారంబునరం।

౨౦౦। కడుంగ గడుది పాపములనరు।

మొదలినయుడదల్లుబకొనంగ దుర్భులుండైనక్।

ముద్దుభక్తులయింటకుంజని

తయుకకుడిచిననునర్ష్రదావినంబాలును।

౨౦౧॥ స్తులయశివతాంత్రికుండసగత।

కులటిలాత్మకుండు ధరియింపగోత్రమునెల్లక్।

పశుపతిరజ్జుకూంపా।

ధ్భులయపుందాంతునినసూక్తంగారణముగుటను

౨౦౨॥ నైరాజసెడినడుచుభక్తుల।

హాజకురాజేయసివుండు డయొదయుందునిక్కం

వైరాజసెడినడుచుభక్తుల॥

నోజకురాజెయ్యు శివుడలెర్లదయందు

జగతిని॥ ౨౦౩॥

ఆధికాంప శౌధికృత వలన।

షుధమాత్సంబెవ్వడైనిన గుశివభక్తుం।

దధిక బ్రాహ్మణవిధమున।
వధకు ననవరంబు వేదవాదులదృష్టిని ॥ ౨౦౫
తారుడొక శివశాసనమున
కారణమున నెప్పి దైత్యాంగదు మాన్యులని।
స్తోరార్థయుందను కరివా।
చారస్థితిన దవద యుశశిథ రుభక్తులం॥ ౨౦౬
మరాకెమభక్తులకని
నెకొక శివాజ్ఞ మీరంతిచెదనడచినని
లోకమునకు మాన్యుల గురువుగా
కెక్కుదున య్యాశివునికవిలయనతంగ్ల లూ॥ ౨౦౭
చనికొరగె లోభమున।
సంభవింపక ంము నన్నునెందు
భంగెన ంతెలాండెక।
దవితివులదెవులకు భువి।
శివనిర్మాలంబు గదు నిషేధము గురుతనా।
ధరణిన భక్తులకు మహే
శ్వరుని నిమార్గ లోక్యమ భోగసంస్పర్శన ప్రధారణ
సమలోకనపద।
పదిలంఘున విధుల నలంకం పాపముంజెలయు
ను॥ ౨౦౭ ॥

క్షితి నాత్మదేహముల

మహాక్షేత్ర దేశంబు రోయంబు జెందగన రుద్దెల్లతనిగతి
రోయుదయు శివుండు నను।
మతి నిర్మాల్యంబు గుడుచు మలయు తుజెందును॥
నిర్మల పదార్థము గుయనను।
నిర్మాల్యంబ నగనెగడు
నిర్మాల్యంబు గుడుచు భక్తులు
కర్మక్షయము గులు మోక్షకాంక్షులు రు త్రా ॥ ౨౧౧
గురుకృత శివ క్షేత్రమెందయున్।
నిరహంతముల దేహముల గసవితులు భక్తుల్।
హర నిర్మాల్యము గుడుచురు
పరమేశ్వరునందు దాసభావము తోడన్। ౨౧౨
భవదేహ విభూతార్థము।
శివభక్తుల నియతి నిష్ఠ నెక్కొను భక్తిన్।
శివనిర్మాల్యము గుడుతురు।
శివశాస్త్రపురాణ వచన సిద్ధాంతగతిన్। ౨౧౩॥
నిరతిశయ భవతి నిష్ఠా
పరులగు భక్తులకు దాసభావమున
మహేశ్వర నిర్మాల్యము గుడుచు
పరమశివాచార ధర్మపథము ధరిత్రిన్। ౨౧౪

ఆకునంబు పువనం గాంయంయు
ప్రాకటు ముగనన్న పానభక్ష్యప ధముల॥
శ్రీకంఠనకర్బించక
చెకొనులులు మద్యమాంససే వన గాదె॥ ౨౧౩
సావర్థపరార్థశివార్చన।
మర్థి నిశివదీక్షిమునకు నగు జేయంగన।
త్వర్థనిరర్థకంబు భ।
యార్థంబున దీక్షిమునకు నర్చనమె యందును
౨౧౬॥ వినువెదశాస్త్రవులుచదివి
వినవు అయిను నదికు మునకువి పోతవు గాదం।
ల్పున దీక్ష మునకు నభక్తికిని।
గాని శివలింగము బ్బువుయ్యక్రియ గాదువి
థిని॥ ౨౧౭॥ వెలగానియదిక్షిముండుదె।
వలకుంభనంబులంజజేసె వర్తింపువెు
యుక॥ మలవారుని దీక్షి ముండదె।
వలకుంతెయుంగంగ వలయునుదినిని। ౨౧౮
భవిజన్మాన్తరసంస్కా
రవశంబున సమాజభక్తి రతివృద్ధిశివుక।
ధ్రువముగ బూజించు మహాత్ము నకు నీ
శ్వరుండు గురువు శాంభవిదీక్షనూ। ౨౧౯।

శివుఁడు గురుండు గురుఁడుగ.
శివభజనము నిరతదృఢభక్తిఁ జేయునది
శివాజ్ఞాన విధుఁడు దేవలకు గురుఁడుగా
దపు దీక్షఁ దముఁడు భయయ ప్రాంజకవాయుఁడు జగతిని
౨౧౫॥ క్షితి నేకగురునాచె దీక్షఁ దు వెల్లను.
బ్రాతలందు కృష్ణులందునుండి.
తను తుయుగులు జేసి తత్త్వక్షితసుతులకు
దీక్ష వలయుఁ సుచెలంగ్యతకును॥ ౨౧౬॥
జనకాదులు జేసినధర్మనిరతోఁ జతురత్మైన.
కన్యమాను గ శివభక్త్యనకిచ్చు విరొంధికెంజని
నదినిం బదయిలు భక్త్సనదెడనుడగను॥ ౨౧౭
శివభక్త్యుండవ గుమని పతి.
కపిరతము ను బుద్ధి చెప్పునగు శివభక్తిన్.
దవిలిన పతికతంఁ డాడంబడం.
డఘునెనియు నతని మోం అనగు భక్తి మెంఇని॥
౨౧౮॥ పురుషునకు భక్తి వెదని.
పురుష్యున్నకు నడవజనదు పురవారు భక్తిఁ
బరగుపతి పురుష్య ద్రియు.
పురవారుఁ గొలుచునదిసీత్థము
౨౧౯॥ పురుషప్రతికూలత్వ స్థిర దోష

షవుసేతికి దుర్గశంభేయుడు.
తత్పురుషులందుఁ భక్తుండవెవ్వని॥
పురుషుని మాంత్రియనుశివునిఁబూజించు
నే దమా॥ ౨౧౭॥
అనసూయయనాలాంగని.
ఒరునుమని భార్యయనిఝాతిపాతివ్రత్యమువృత్తి
శివునిజెనేఖ్షేపము.
లనూనవముగ ఎమిష్టదుశరచవితభక్తిని॥ ౨౧౮
విసువుకయి విగ్రారగావుగ।న సమెత్క.
నచలభక్తినచరించుయతోం.
నసవృశమయి లన్యధర్మము
లసారమయిలు బాలవంత్రాదివుయసులౌం॥ ౨౧౯
సాభావికమ్ములు దురొబ
స్వాంభావముని దుర్గరుణినగునంత్యకముక్.
ఓముభంగ్నయుబూగడినశివనిభక్తుల.
మహామమాయుర్లగనెమృగరెవులాంఘుము. ౨౨౦
సర్వజ్ఞ రాజ సంగర
సర్వేశ్వరయనుమునెంకపిశావుఁబూగరు
సర్వజ్ఞరాజశేఖర।సర్వేశ్వరయనుందునిన్ను
జడబుద్ధిశవా. ౨౨౧॥

జడమతులబ్బను యెఱింగెదు
నెదవారలు శివుని మహిమ నెఱుంగుదురె మహాత్మ
జడనిధి వెదళ్ళులొంతమను
కడు నెఱుగునె నూతిలోని కప్పలు బుద్ధిని ౧౨౧
నెఱుంజదు పువ్వెన్న జదివియు
నెఱుంగరు జడమతులు శివుని దెదకాదె
యెఱుంగనె వంయకములు చవి
యెఱుకప్పగ మరియుందెవలుగునుండె జిదప్పలు
వేదపురాణము వెదకిన
వేదములు దగ శివుని నెఱుగ నోపరు పాపుల
మేదిని జూచియుబ్గలుదా
శాదిత్మని గోశకంబులను నవిగనునె
మానక చదువులు చదువుచు
వానికె (బ) తికూయెత్తిన వానిని శివుని
ధ్యానందు నిన్నుగొల్వని వ్యానిసె గాంచెదలు
భువిని మాన్యులు కారె ౧౨౨
పైకత్తైష్ణవుండౌక మామమం
సకులదాత చౌద్ధుండు నెుకజైనుండు
త్రిపురాంతకు భక్తునమ్మెసా
క్షీకదృష్టాసిద్ధి నవ్వన గనిరె ౧౨౬

జ్ఞాని యగు వాఁడు భక్తిమి.
పోనుండఁ గాఁ ముక్తికె యుండుననృపతి.
జ్ఞానము గలిగినంత్రా చునె
మానవ పతింగాఁ ఋవకున్న మానవు నిశిపాఁ॥ ౧౭౨
గజ శాస్త్ర మెఱిఁగినంతనె.
గజారోహణము కైయంగా వచ్చునె నిజ॥
ద్విజ సర్వేశ్వరునె యెఱిఁగియు
భౌజ్యోపతతయు క్తి బడయుఁ భారమము గాదే॥ ౧౭౮
ఎఱుడ ప డ నిశి వజ్ఞానమును.
దెలుదతి సమస్త మము నువిడి చిదురమాంకారం
బుడిగె తనుమ యుష్మనంతకు
మృష్టాగొల్సంగ వల యయి(శ్రే)యల మెయి నిన్నుశిపాఁ
పెస ఆకే (ష) యూ పలసం.
స్నానసము గా మధ్య(క్రి)యల నానావిషయము.
వాక్యసంగ మయుడు గున నంతకు.
వాసనా ప్రాణి సున్నగాయి వవలయయు మహాశా॥
క్రియ యుడిగి యెంగినని యూం
రంతు విషయ ము యుడు గకున్న
రాంగాదు డుర (ప) త్యయ విర హాం తోష్యుండు
ఇహాపాపుణ్ణుండు భయుబ్రె పృథ్వింధురు రుద్రా॥ ౨౨౦

క్రిందు వెలుంగి యెలుంగ యెయ్యరడి ?
యుక్తి యుక్తాంబు పతి పొందునబడు
క్రియకాశ్రయంబైన యోంకారము
కీలు గానం గానుడు నకవు నెక్రియలుడుగశవా ౨౪౧
యెమనని యెలుడు నభిమానము
పరుండుడుడు గుణ యుగ్ని జక్రియలను గడం
శిన మయిలె పెరుండు యెలుగు
దానైయయు దిగి దనసంగదగదు మువెంశం ౨౪౨
ఉన్నతసమయు దితనిజసం
పన్నభవన్నరోభావ్యసపతేయనిన్నెలాంతలు
కరణ విశుద్ధి శివైక్య
సమయ లకొత జ్ఞానగలినబుద్ధికే నుడు గనరాం ౨౪౩
~~లగంబుగు~~ నెననియెలు లుంగు యు వు లచిశివ
శివానందానుభవము గల్గెడు గుణాంత్మకము
నెనుడి గెదనని బాహ్య విహానశవారం
ధినంబు తగదెడను ద్ధరనరా ౨౪౪
అంగంబు గున భ్యంతర విధము న
సంగ జహా రుంగా లిబిమును భ్య మ గు బాహ్య విధి
వింగా కృతి నిశి వృగాయి వని
వెంగి లి ఘూన వులకద్ద వెండ గులుగలరె ౨౪౫

సాఙ్గము గాక వేదములకు.
భంగి నవేదాన్తములకు బ్రహ్మసూత్రములకున్
లింగ స్వరూప విరహిత
గంగాధర రూపమై రంగుగా ఁదలఁచు ఘనా ॥ ౨౬౬ ॥
వనజాసన వనజోదర.
సనకాదులు మునులు వ్యాసాది సంహితాగమయనా.
సిన వారలు గారు కృష్ణుడా
చిరంజీవులు వ్యాసాల్యంబు విడిచి పెద్దలయుండెడరే.
స్థిరము వ్యాసపాద పూజా ॥ ౨౬౮
కరణము వెదయు నేను గాణక్యత్వాంభ్యం॥
త్రిరవిధినైన నుభక్తింబర మేశ్వరుల
గాలువకు నికే పాపము గాదే ॥ ౨౬౯ ॥
పరమాంతయు ధ్యాత్రింభ్యం॥
వర పూజన ము విడిచింతెం
నెద్దైవము నిద్ర/పు రము గునాస్తిక్యము తిక్.
వారల గాలు వసిన రుద్రుడు పతి ముద్రడనల
బడు జగతిక్రి. ॥ ౨౭౦ ॥
అవికల దేవాసుర నర.
నివహా సహా పూజ నియు నిత్యోత్సవ వస
చివలింగ ప రాజ్య మహా నవ సంభావనావము

వెల్లనరకార్ధమగు నరా॥ ౨౦॥
ఒడలు గుడియుం బరాత్మంతరు.
బడు రుండను పలుకులు
వెనిభక్తెని గుడిరెు.
గుడిలింగ మూర్తి|బదరుండని
కొలువకునికి పాతకము శివా॥ ౨౧॥
వేదోక్త విహితకర్మ ~~...~~ ము పాడె వార్చన
విహీనుండగు పాపుండని గాదెదురుర్తు.
జూడజూచినదెలంపుము
శ్రోవంజూచునది భక్తులకు నరా॥ ౨౨॥
శివసమయంబున నెదురెదు.
నవినేములరెంతపెద్దలైనను.
వైయక్య శివభక్తులకును
దక్కవిచారు లవైయక్యంగాను గాం గాదు శివా॥ ౨౩॥
కాదిపుణ్యంగానంగ నప్పుడు.
గాదెంగానం గాదు గాదు రనంద వములాన.
వాదములనంబులు ~~...~~ కంగాదు ఘ పోదెవ
పరమాత్ములగు భక్తులతో నరా॥ ౨౪॥
చెతెలాజాత విమర్శన
బాతిగనినుంగొలువనష్టి పాపులు నకుసం.

స్థితిని గుడు వంచెప్పిన
సాతకుయువు ధుంద నంబు దప్పు దురు (శా) ॥ ౨౪౩
నించుకవేని నాస్తిక స్థితి విషయితరం,
ధనదు రాబారికెంతరం
గానం దవయు గలు గనె ఱ్ఱునయ్యవు వోశాం॥ ౨౪౬
కాదుతని వేఁడికుదునం,
గాదతనికి గుడు పచెప్పుఁ గాదుఱ్ఱుజింపం,
గాదిలిగోన దానవులు నువు హో దేవపరాష్టు
ఖ్యాతుల్లుల గుబరితులతంాను॥ ౨౪౨ ౨౬౭
అవిరతనిరతి శయింబుగ,
శివయొంగరసానుభవ విశేష్టు సుఖంబుకేం
దగిలిన తెంగులు విషయంతెరం,
ధ్యు వసుయ వెశంబు వరచితలంయెరు (శా)॥
నిన్నె అంగంచు దన్నెయు గని,
యున్నుండు శి వయొంగము గున్నుదనబడు
నిన్నునందు దన్నునెరంగితె,
యున్నండు శివయొంగమగున్నుదనంబు దునుశి
వా॥ ౨౪౭॥ యితుడ వకయుష్టాంగంబ్బు
షదంగ శ్లైం యెయిష్టి బల వుశంకర యొంగం,
బెదుయియుడు గక భ్యశంబనం,

గడుకొని సంసార వార్ధిం గడువంగ వచ్చునమ్మా ॥ ౨౯ ॥
అష్టాంగయోగభక్తిన
శిష్ట ఫలప్రదుండు దైవమైన ఈశ్వరునిన్
దుష్ట సంగ్రహ విముక్తి
శిష్ట సుజనులుగ యుక్తుడై శివయోగంబునొందుమా ॥ ౩౦ ॥
శివయోగదర్శనంబున
నవగంగా స్నాన సమమౌ పుణ్య ఫలం
తనువగుదెల్ల దత్తుల బాపరా
నవవిధ విధి సకల తీర్థ స్నానముల ఫలమునొందునమ్మా ॥ ౩౧ ॥
వేదవిధుడైన కోటి మ
వేదవేదాంతములు లు గుడి చాయ చూపలం
ఏ ల్లోదంబున శివయోగికి
పాదయుంబు ప్రణంబు చెల్లినంతన పొందునమ్మా ॥ ౩౨ ॥
౧ శివయోగిశరంబున
శిపుణ్యం దేశ్శుడు అని విశేషప్రేమికి
శివయోగం బూజాసక్త
శివుండనికడు భక్తిం బూజిం యుక్తగవలయు ॥ ౩౩ ॥
దైవము గ సర్వపాపముల
నవశ్యము నుంజె యుకుండునటి పొంసము
దీక్షశివనిందకులు గుప్పపాపులు నవి బాంధవ వ్రాతం

శివయోగి భక్తి విరహిత జన్మము.

జంపన గుర్నాథా। ౧౧౨

శివనిందా విషయంబు గున్న వమానవము సెప్పునట్టి
నప్పుస్తకముల్. అవి బారలంబు నగాలు లోగా
నవు జెప్పెడి వానికి జంపన గుర్నాథా॥ ౧౬౬॥

శివనిందార చెప్పిన
జన్మము తారణము నల్లజిబ్బన.
నీరెండు విధంబులనా దారు.
కావ్య శంబు నవము కోల్బాండున ఉల్లజేశా॥ ౧౬౭

శివుని తదర్థ వేయుందె ను.
శివభక్తార్థంబు లెవ్వండె శివవిద్యాబా।
ర్యవిషయము మెయుండె నుజీవ।
మ్ము విసర్జించిన రుండుము కుడురు దా॥ ౧౬౮

సంహిత శివుని భక్తికి.
నంపెంమతి వక్రులైన నప్పుడు తత్త్వము వృత్త పూం?
యక। సంహారింపుటయు పద్ధ వలు జనకులైననూ।
పావనమ్మె శివక్షేత్రం వాసము నందు నెప్పుడు.
ననశన విధిమ్మె। జనత్యాగము జేసిన
భూమిను మునులు మోక్ష పద పొందుదురు మహేశా॥ ౧౬౯

శివతీర్థ ములు లాగా నెప్పు ను।
శివబన్న లనుండె జనత్యాగం
నుండ యుండె జీవ?

బువిధించిన మానవుండను
భవ(త్ప్ర)సాదమున నయుక్తంబుదలయుమహేశా। ౨౧౦
ంతెంయునుశివార్థ ~~మల్లా~~ ములగమ్ములుల।
బొందిన పుణ్యాత్ము పు(త్రా)దులకుఁ।
బొందదుసూంతక ముఠనికి
వందురు పరలోకవిధులు వలదు మహేశా॥ ౨౧౧
వెచ్చియు శివార్థ మ్ములునికే।
కొండుక పరలోకవిధులు వాదంబుదియు వారెం
డుతెగి। యథాశక్తంబు ౦బండుగసె యుదురు
రు(ద్ర) భక్తులకు శివా। ౨౧౨॥
పితృలోక విష్ణులోకము
(త్రి)తి(క్రి) యంబు శివపు(రి) కరిగెడు భక్త
(ప్ర) మతికెంబిత్య మెంథ(క్రి)యు
లతిశయము గజెంయు నాతండు జ్ఞాడు రు(ద్ర)॥ ౨౧౩।
అంతకరిపు భక్తుని।
దెవోన్నంబు ననతయధః మాంగమ యుక్తిం
సంతతి గని గిన దత్వశు। ~~సంతతి~~
సంతతికిందగ దన్నైవ సంతతి దక్కనూ। ౨౧౪
సకలాంవు రథ్యైతెయు।
(ధ్వా)కర ప దారా ధ్యమాన పాందాంజ్ఞభైవాం

తక నీభక్తుల దుర్గుణ శక్తులంబుల వెదకు వాడు
చం. దాలుండ డజా। ౨౨౫॥
శివ నిన్ను నువె దవులను.
శివభక్తుల బ్రాహ్మణులను జెడనాడెడువాడు
పుణ్యావిహీనుండగు భోగతింబడి.
విరతి నరకాగ్ని బాధలందుండుర మహేశా।
శివభక్తులం జెరిగి నాడెదు.
నవిని తుండు. ఘోర నరకాగ్నులల్ బడియా
రవితాంశుక ముసుగా లుచే
ధృవముగ దాచ రుచుచుండు మరితాంతా ౨౨౬
వెలువక నగుడి లోపల
గుఱుకొని యూలంపు జెట్టుకొనియుం
డుడు హా। దరిజవు దూంది లుగుక్కులల్
గరిపించు దుఖం వ్యూంటకట్టుగట్టి మహేశా॥ ౨౨౭
ప్రమథా సంగతి జేసిన.
సుమిశనమరి కొల్ల సాచి యెయుంటె నశివగ.
హా వములో నజూంద పూంటిన
నమిత మహా నరకబాధలందు మహేశా॥ ౨౨౮
పావలు జెప్పు యెడు డుకొని
దేవశివాలయము లోనం ద్రిమ్మరు పాపుల్॥

నావిడిచిన గడబంధము।
తోవాదులు అదు చుంగాలు ముదురు నరకాగ్నిని।
కుడిచిన నిల్లాడినవారెల
గుడిలోపలనలు గుబెల్లుకొన్నయు దిక్కిం।
బడుగన ష్వన దుర్గతి బడు మురుబాధయును।
నవేకపాపాప్ములజా। ౨౬౧॥
గుడిలోముద్దులు లదుచిన।
గుడిలోవెం(యు)కలు వాచికోనిన దుణపుడు।
గడువెరవర విహరించిన,
గడు సరినరకాగ్నికివల్లగాలు మహాశా॥ ౨౬౨
అవి గరోపదాసినత।
గతచ్ఛెయుం డ్లి ప్రొంపకరణా(ధ)ప్య।
వ్ర:తతు లుంగా, దన్నన।
నవకడచిన వ్రోపొంకాంరనాగ్నులలోగాలుసు ౨౬౩॥
ష్కృదు నితొంచులపుప్యలు।
వుడిచిన మఉగానిగొపిమూంర్ఖాన్న నరుత
కడుల్లగాంల్లగినసూందులు।
నదువంగంబడినరకబాధలందుదురుశివా ౨౬౪
శివునిమోంయులలోపలి।
శివగృహములలోన నుండెశివములనవుయాత్రా

ద్విపకార్యంబులు చేసిన,
యువినేమండు ఘోరకార నాగ్నులంగాలునరా ౨౭౫
ఉత్తమకులవిద్యాగుణ,
వి విత్తాలంగాధిసకల విషయములు వెల్లన్,
విత్తనియమ బుద్ధిదలంపను.
దాత్తభవద్భక్తి వేనియధములకు శివా॥ ౨౭౬
కం॥ కులమును గతియు బ్రాయమును,
గతిగియు మతి మ్ముక్కత నికాన్నయు వావెన్,
కులమును గతియు బ్రాయము
గతిగియు శివభక్తి వేనినిక ష్టుండు రుద్రా॥ ౨౭౭
శ్రీరమణార్చిత దురితనివారణ నీభక్తి వేని వారలు విద్యా,
చారకులరూపసంపద లారయంగా నిష్టులంబులన్నియు రుద్రా.
సురముని వేదికమంతను స్థిరపద్ముఖ జాపతి మొదలైన,
విస్తరసత్క్రియ దివభవద్వర పొంతములు గం చేసి కాదె విఫలతనుండెనూ॥
వేదములుత్ర మాణములుగా నాడిన రౌద్రం బడియువా
నిన తకడు బిద్ధవ్రాపదను తివిడూ చేతి యనును। పాదటిది?
దక్షుండు వీరభద్రుని చేతను॥ ౨౭౦॥
ఆలతిన్ మైకవుంబళికిన,
సాలసుండనికే నిశ్శవీరభద్రుండు
శా॥ భాలాక్షల విలోచనదవంన,

జ్వాలలమును దక్షుజన్నశాలలగాల్పెన్ ౨౬౧॥
భూతలముదర్భత్రాళ్లను।
పాతలమైదలంటుగట్టిరయూపంబులతో।
త్రెవాంఛ్ఛలు యాగాశ్వము.
భూతేశ్వరగంగలోనబోవైచెనజా। ౨౬౨
ఆమిషముగొనిరుద్రుని ~~తెలంగ~~
రోమజగణపతులుచరుపురోడాశమహో।
హోమద్రవ్యమువెల్లను।
నేమహోనుంజేసిదక్షునింజూచిరజా॥ ౨౬౩॥
30
ధర్మాదాస దస్యు~~లు~~లుశివ।
ధర్మవిహీనుండైనదక్షునిసఖలో।
చెర్చిచెడిభూతములచే
దుర్మదులైకొట్టువడిరి దురితారాంతా। ౨౬౪
యలుకలనడచినవిధమున।
నలయుకదక్షాధ్వరమునకనివచ్చినసా।
థులమునులనడచిచంపిరి.
గలవాంబునచెరిగి(ప్ర)మథగణములు రుద్రా। ౨౬౫॥
30
కలియుగమునంజోరులచే।
బలిమింగులస్త్రీలవధ్ధభంగినవారిని।
కలుషమునననురవనితలు.

షర
వెలయుంగా జేడిరి భూంతచ్చెవాదురుచేసాం॥ ౨౭౧

౩. గోకులము నల్గోపాలకున్।
యాకులము నళ దొంలు నళ్ళమురులనెల్లన్।
జెకొనక తాంపించంపె మహా।
కోపుండు వీరభద్రుం డతిబలుండు శివా। ౨౭౨॥
మారారి ద్రోహము నింతటికే।
చేరంయము వచ్చి తను చుంబెలు చనుగోసెన్।
వైరము నన చితి ముకృసు।
భారతి నాళికము వీరభద్రుండు రుద్రా। ౨౭౩॥
అలసి దక్షుని నెంముప।
కేలాచను డెంచి తను చు నిశాన దిశా।
సఘురముగం బ్రమథగణ ప్రస్తుడై నెగడు వీరభద్రుండు
దారాజేశ్వరుండం జంఝూటిబాదాంగుష్ఠంబున ధరణిబ్రావం
గోపమున శివా॥ ౨౭౪॥
దక్షుని శిరంబు నురజాలయు।
శిక్షావిధియు జ్ఞపురుషు శిరము మెనన్।
దక్షాధ్వరంబు లొంబ్బ వితి।
పక్షంధయ కారి వీరభద్రుడు రుద్రా॥ ౨౭౫
దేవ మృగరూపమయ్యై కొని।
చెడి భోరు రుడు యజ్ఞపురుషశిరము తెగన్।

ప్రెమ్మిడి యాసన నైశి సంపెను

గడు వీరుండు వీరభద్ర గణనాథుం, దేజా॥ ౨౭౬॥

సాక్ష వారు తి భూమి నిలయుగు

సాష్టాంగ నమములకు నెడమ చనమొనయుండె గక,

సాహసముతోడ, జెడి మిన,

బాహుబలం బొప్ప వీరభద్రునకు శివా॥ ౨౭౭

సావహోపతి జివ్హ శివ,

ద్రోహము నిజన్నమున నామములు గొన్నయును,

త్రిలోకాంవము నంగోనైచెను,

బాహుబలంబైన వీరభద్రుడు రుత్రా॥

పాలంగన దక్షుడు సత్రాయు,

మొలనిచెంతయు యకు నశ్వమేధము గిత్తై,

కోలాహాల మయుర్యుంగ్రిందయు,

సాలంగ శివభక్తి వేన్నిస హాజము లగునే, ౨౭౮

కవుర్ఫల దా(త)జగం,

నిమూర్తమ హేశ్వరుండు నిఖిల పశుత్రాతములకు,

దైవతిందయు నుక్రీయతు,

విష్ణులంజెయియు నది మను జశివ రభక్తి,

ఆహారి సురేంద్రము బ్యాసు,

థావారులన్నెల్ల నిట్లి వ్యాధ్ర తిష్టై,

దేవా వయులు గాసి వైచిన.

బావాయి బలం బొజ్జ వీరభద్రుని కుశివా॥ ౩౦౧॥

ఆహావవయినదె

ఉగ్రాంహా వని ఉగ్రాంగ్నింబడి యెనన ల విష్ణుశిరం.

బాహాని కింకరు నకు బావాలబలం బొజ్జ

వీరభద్రుని కుశివా॥

కమర్ క్షయంబుగా మిని।

నిమర్ల మోక్షంబు కే మనిశీలపుశుభాంత ములు ?

దుశ్శంబులు లని।

నిమిర్లతల ఉయుందు గాంతనివృత్తినికినిశివా॥

కరుణాకరుడవుగావున।

విరచితబహు జీవరాశి విక్రమ హోతు స్థి

రములనికిలజగత్సం హారణమున గావింతుం.

కరుణాకృతిమహేమశివా॥ ౩౦౮

ప్రమథులారు త్రుయుభూతలవయు

నాగా(ద్రి) విధి వయులంబ్రావవయుతోడు.

సమనుష్టె సాధ్యనిగణ।

సమాహా ముయుసంహారించుజగములు

కంవల్ల రిదరి గొవ్వినచి।

చె ములమున్నల నాంప్రంబుకడవ వెల్లదరికొనిం

గ్రమ్మగతినజాండంబుల
బ్రమ్మభవనాదిత్రివర్గ్న ప్రళయమయినశవాం,
భవదుష్ప్రయనిలపేక్షరా।
భవజ్రమ్మ్వతనిలులవర్గ్న సర్వజగత్పా,
ప్లవవెంషువరామ్యోల్బ్రముథులు,
కవిరళసుఖవేంషువంరుమ్యనతిరాజువు
వెంశా ॥ 302 ॥
లోకంబుయుప్రళయంబాగ్నిశ।
శాంకరితవమునైతపగ్నిగాలంగబ్రమదాం,
నిక్కమ్ముయెవితికేంరుటాంధ్యవు।
వాకోళవయుతింగేక్రియూడునట్లుమవాశాం॥
సంబకనిప్రమథగేరా [illegible]
సంబరవిభవంబుగజ్జమొడంబుషసంవా।
రంబిదిన్ననెంయుంగ।
లంబోదరపట్టాణ్మవిరదిలలకునరిదిశవాం॥ 307
~~కయుమంచెడుబుడుబాంగ్రా।~~ 3
~~దడయులకదడెంగేలాడంబిగేచతెననందలలసుంబా,~~
ససముద్రద్వీపాచల
వసుమతి వడి వీడి కెగరవైచిన నక్షత్రసు
రాంరాసాంరాంగ్రవము వెంసంగోంక్షితిరేదివప్రమురెప్రమ

విఘ్నంధ్రాక్షయుతిశివా ॥ ౩౧౦॥
సకలసమ (ప్ర) జలంబులు ।
సెరగగణనాయకుండు ప్రాగి పెంపునెత్తుచున్ ।
సకల (గ) హాహారకములు ।
నొకగణనాయకుండు హాలెనూండువుమహా
శా ॥ ౩౧౧॥ దివ్యపవయి వెడుసుజ(క్ర) ।
వ్యాహారవిధివయిన త్రిష్టుపై మురుహారక్ ।
నీషంఘునంగాందడులు వయి, రూపులు గణనాయకు
లు విరూపాక్షశివా ॥ ౩౧౨॥
యమమహేష్ట శ్వంగములు ।
నింత్రమహాగజదత్తములు లు కబ్రహ్మవమహోదక్ ।
సమసుద్రుస్నికొనిన్ ।
ప్రమథులుండాలయిలు. వెశిహాడుదురశివా ॥
పదఘేశ మృత్యాదెవక ।
వెడవుడ్లం ద్రోక్షి దానివెలుచెడికోర్కుల్ ।
వడింజెతికిం ద్రానిమహాల్యములుడు గకత్రిష్ణు
క్రియ ॥ త్రిష్ణునెకగణములశివా ॥ ౩౧౩॥
వరుగొనిమకరవులచాలుబాలు
హారిణవున్గష్టిచెసి మ్రింగియతూంసురవు
గష్టిపురముందనెత్తించునుశంకరుని

గణనాథుండొకండు గణకాండు శివా। ౩౧౪

కొండలుగ గణపతులత్తరి।

మందర హేమపర్వత స్థానము హితమహేంద్ర।

తనంతో హింబులు గాని కడు ~~వాడుమ~~

నందము గాసూడిప ఫల్లిలా దుర్గ రు శివా॥ ౩౧౫

సుర పర్వతాధి ధరణి

ధరకందుర కెలిసలిపి తక్షణము నన

గిరులు చలిచెసి వల్లుచు।

నరుడు గగణపతులు కొందరాడు దురు శివా। ౩౧౬

ప్రాణ్య వతింది గెలిచియు ష్టు వయు।

హోనాగ మ్ములు లిపు ద్వయులు గాత్రపు

వర్ణను గణం దరు ~~బాలారు~~ దాల్లురు

హానిష గణముగు ల రుచులు ~~[illegible]~~ వల్లగ (ట)వంధు

లురు॥ ౩౧౭॥ ఆది వరాహము నెత్తిగిన

దయాదం(ష్ట్ర)యు నెరికితన నిజాంస్యంబుగనం।

హాదించుకొనిన డింభము।

హో వష్టు వయు తోడ నెక గణాధిపుండు శివా

ము ఆది ఆయొంది కూంర్మ దేం(ష్టు) వయు।

హా యయుఁగ వడే బొడ చియుండు దూం(త్రి)

ఫణీంద్రః। నై తెం(ట్ర) ష్ట్యుయు వయు హిం(డి) ష్టు చు।

వెలుఁగ గణనాథుఁ డొకఁడు వడి నాథుఁ శివా॥
నరసింహుని కంఠంబున
నఖరాజంతకేసరంబుల యుఁగపాల ధార్యులు హా.
మునిపీఠమునుంచా, ఘనుడు గాంగలచి
యున్న సెక గణాధిపుఁడు శివా॥ ౩౨౦॥
ప్రమథాధిపసముల్ గొందరు.
కోమరుగ నెుత్త రాము దండ(తి)బ్బిచంగేఁ,
హోమకర మండలమును సూర్య,
మండలమును దంత్రప్రభయందుదురు శివా॥
నుసుపైపరిందు లువారగ,
నతబాంతన జాండభాండ,
మనింలుంగ వేయుఁ,
మతిబ్రహ్మాండ తీయనుము,
వెలులంగ గణనాథుఁ డొకఁడు వడి వెలథు శివా,
హరిజభవ్వునికపాలము,
గోత్రవిక్రమయు విప్రకొంత మ్మునుదెఁ,
హారుగ తినివిషచత్రకారంబుగ దాల్చియుం
డు గణనాథుండవజా॥ ౩౨౩॥
చరణాంజరణాంబులుంగ రములు క్షేసి
శ్రీకంఠము నగణాశేవ రుండా కండు. దాల్చియుండు

స।   విరించి విష్ణుల శేషములు విలయము నశివా।

వత్తి నియుప్పు గల్గ బెరుగుదు రప్పుడు।

నిదుపుడి గంచె [illegible] గుజ్జ బాండవగుదురువి

ద్ద్యుశ్రీ వలదవ (ఘు) గులోళ్ల కకడు సన్నముల గుదురియ్యు

గగనములు రుద్రా॥

వెగండగ వసురుద్రావి।

త్యగణేశ సమస్తదేవ తారాక్షస పన్నగ

గణసుంల న్నలయము నుంజెడి।

గగనంబంతయు నుంబ్రావు ధగణ వుయ్యశివా॥

ఆదుదురు జ్ఞాపులు వెఱ్ఱుచు.

బాపుదరురు గపులు చెసి పరమానందా।

(క్రీ)డాసంగవి (బ) వుధుయి గూండి

విసురాదిం తపురిలుంగొ మరు గరు (డా)॥ 32

లోకాలోకవయు సురపతి।

లోకములెలా గూడి బ్రహ్మలోకము మరియూ।

వైకుంఠలోకమునకేజెడి।

లోకత్రయమెల్లం బ్రమథలోకంబయ్యెనూ।

ప్రమథగణంబుల సంఖ్యా

తము విశేషరమెంజుం గత్రెలగుద తసంఖ్యలు।

వేదములు నసంఖ్యతోయని।

యమరాగాళి ఘూర్ణింపుచునున్నయెఱిగదవే మతీ॥
సకలకుల పర్వతంబు లు
సకలదిశల గతి(గు)(జి) కంతి పోతము గా.
నెక్కైక్క వరాంయు భవర్ధగా నాయకుండు!
దాల్చుంబరవ పాభారయుండు జా॥ 330॥
పరిపిల యవెత్తుమె రవు।
బలిమాల్చుయజేసి మెరుపాతనుండనంగా।
బరగిన గగనాయకుండొక
దరుడె పృథికైనం బోగదనక్షుజుండుశివా॥331
హరి శైత్యము సమస్తము.
పోట్లదంబులు బూసవెరుకైయుండగ,
సుధ్దండం గతి గుబ్బి యుండంగ..
నందాభరణ సగడెనవిబలులుడు శివా।
౫॥ వెండి వారి (బ్రి)వాద్యముల రుండములాంబరా రుండా
నెట్టె పారి బ్రి వాద్యములలు రగాలయు
నానదిఁకుండు భవర్ధనాపిభుండుగురుభుజుండు.
శివా॥ వెండియును నానకారులు·
వెండియును నాన్ త్రిపాపవిత్రము విభవుల్
దండితదైత్యేంద్రులు. వర। గో॥ దత్త్రియమగ్నిగాము
లు గొందరురుద్రా॥ 338॥
లాలాసురవక్షస్థలకీలాలజుల (వ)-

హాం హాం కేవిలాం లాం। భిల త్రిశూల హస్తులు।
హాలాం హాలాంఛ్ఛులు భవద్గణాధిపులు శివా॥ 33౫
రాజార్ధధరులు నరసురు।
రాజామరభేయులు రాజరాజసభులు।
గోక్షాజీవ హాకులు। శేశవ।
రాజత్రిలయు నిగణములు రాజాభరణా,
బ్రాహ్మాభివందములు భవ్యులు
బ్రాహ్మక పాలాం వలిద్రి రాంజి తులు వర
బ్రహ్మకాదులు బ్రహ్మశవిరనీ గణాధిపతులు
కపర్దీ॥ శ్రీ రమణులు సకలజయశ్రీ
రమణులు। వేదశాస్త్ర శివత తత్వ విద్యుత్।
సరసిజాల (త్రి)లయ భూజి వృహా రాజ (త్రి)లయ
భవద్గణాధిపులు శివా॥ 33౬॥
వివిధాభిమ హోజలధర।
రవులు గణేశ్వరులు పులయు రాజ త్రిలయ
గోందరు భువన (త్ర)యు సుందరులు త్రి
పురదహానశివా॥ 337॥
శ్రీ శ్రీ దిగంబరులు వాక్ శ్రీ శ్రీ తమ హేమలు
జగ (త్పు) నిర్వులు భక్తి। శ్రీ శ్రీ తహాంద యోం
భూజులు। శ్రీ శ్రీ తనిగణములు లెజె యోలులు (రా)॥

లంబోష్ఠ లంబనాసిక లంబోదర లంబనేత్ర లం
బశ్రీవణక। లంబపాద లంబజిహ్వలు
నంబి (షి) యనగ గణాధినాయకులు శివా॥
అజకర్ణ కలశ్వకర్ణులు
గజకర్ణ వరంవేకర్ణ ఘంటకర్ణులు।
త్రిజగ (ద్ధ) మనోదయులు దేలు।
గుణాత్మ్య ప్రియనగణ ములు గొందరు
రుద్రా॥ 3 ॥ ౨ ॥ అజముఖ నరముఖ
గజముఖ మార్జారముఖులు గణనాయకులు
దేజముఖులు వెండియు వృషభ నజావరుల
కథికతెజా లాంఛు దళ్కల జా॥ 3 ॥ 3 ॥
గోముఖులు వరాహముఖులు అశ్వ
సానుజముఖులు (వ్యా) ఘ్రముఖులు సారంగముఖులు
భీమ వ్యా (ఘ్ర) ముఖులు నానాముఖులు
భవద్గణాధినాయకులు శివా॥
నానావర్ణ సవేషులు. నానా [illegible] పధరు
లు [illegible] లర్ధనారీశ్వరుల శావనన ముఖోష్ఠాన
నసింహాననశరభాననులు గణాధిపులు (రా)
ముఖపాదులు పాదముఖులు ముఖకరు
లు। కుక్షిముఖులు ముఖహీనులు

వ. రమ్యఋ. పచ్చ వయఋ బ వ ముద్గలఋండ విక్రయ
ఋ నీ గణాధిపుఉ శివా ॥ ౩౪౬ ॥

ద్వి వయఋ త్రి వయఋ గణాధిపులమెంతు గుణాలు
రుతత వయఋ సహస్ర వయఋలు, సప్త వయఋ ష్ట
వయఋ నవ వయఋ దశ వయఋలు. నేకెంకరులు
విచారింప శివా ॥ ౩౪౭ ॥

బాహు ముఖులు ముఖబాహులు,
బాహుదరులు దరదర బాహులు,
కొందరు బహుదరులు ఘురు బాహులు
బహుబాహు నేక బాహు ప్రముఖులు ౩౪౮

క॥ బహు వక్త్ర నేక వక్త్రులు,
బహు దంష్ట్రులు దంష్ట్రులధిక బలసంపన్నులే,
బహు నేత్రు నేక నేత్రులు బహు కర్ణు కర్ణ
త్రు ముఖులు ॥ ౩౪౯ బహు జిహ్వ నేక
జిహ్వులు. బహు పాదు నేక పాదులు గొందరు
బహు ఘోరులు బహు ... లు బహు రూ
పులు నీ గణాధిప ... కవర్ణ ॥ ౩౫౦ ॥
గణ వింపం గ ... గొందరు,
గణపములు గొందరు. గణపములు గపాల
మాలికా విషధర కంకణ ... కంఠ భూష

గొల్లసి మాదిగుణాన్వయములు మహో
న్నతులు రుద్రా॥ ౩౪౧॥
పింగళకపర్ద డమరుగ, గంగాభూషితాం
గరాగ ఖట్వాంగధరుల్, భిల్లజ్జోడీ ప్రియ
సేగణపుష్పములు సమస్త లోకపూజితములు
శివా॥ ౩౪౨॥ కంటకనరసింహాశిరో
లుంఠకులైనెందు మహిమాలోచనములు గల గండ
కన్యాప్రియుని ఏకముఖులు భవద్గణాంశగంధ
వ మహామహా॥
నీలగ్రీవులు శంభు త్రిశూలాంకిలాంకు దహన భక్త
స్నేహవతము, శైలత్రిపుర మహాసుర కోలాహా
లు వెన్నంబు ముఖ కుంజరుండు శివా॥ ౩౪౩
త్ర్యక్షక్షేః భవద్గణానాయకులు క్షేమం
త్రాస్ఫాలిందశలు మహోగ్రాపాంతకుల్ ?
దక్షాధ్వర విధ్వంసులు,
సాంక్రామవురమూర్తి వదూస వ్యాఘ్రానుల్
కరినరసింహ వ్యాఘ్ర, సురచర్మధరుల్,
మహోగ్రశూలధరుల్, భీకర పన్నగేంద్ర
కంకణా, ధరులు భవద్గణములు అధిక దర్పి
తములు శివా, ౩౪౪॥

నారాయణాధిసురదను।
జోరగముని మానవేన్ద్రయయాధసదాలో
కారాధ్య మానచరణాంభోరుహములు గద
య్యప్రమథకుంజరులు శివా ॥ 356 ॥

క॥ చక్రాసహవిక్రములు
త్రివిక్రములుం గపాలధరులు విధిమస్త
కహస్తా। లోమాక్రాన్తోర్ధ్వరులాదిప్రక్రమ
పాలనులు ప్రమథవర్గములు రుద్రా ॥ 357
ముఱవైరిపంకజాసన।
శిరోవిభేదకులు సకలశివధర్మవిధులు।
భరిత జగదోర్ధ్వరక్షా
పరాయణులు భూరిభుజులు ప్రమథులు
రుద్రా ॥ 358 ॥

క. ధరితశిఖండుల ముండులు।
గురులఘువులు స్థూలసూక్ష్మకుంజరదీర్ఘుల్।
పరికీర్ణ్యంగామరూపులు।
వారకొందరు విరాగరాంబులకి
శాన్తాత్మలు ॥ 360 ॥
నానానామాంకితులు సదానందులు
సాంబరులు దిగంబరులు। మహోదాన

వినోదులు ప్రమథులునానాసురవారులు
ప్రమథనాయకులు శివా॥ ౩౬౧॥
క॥ వీరాచారాచార్యులు
వీరాచారధురీణాచార్యులు
వీరవ్రత విధ్యుల వారౌర్య విక్రములు యుమవారో,
వీరశాసన ధారుల సద్వ్రతులు ।
వీరేశ్వర సేగణాలు విష్ణు వరేణ్యా॥ ౩౬౨॥
క॥ సేవ బాస్కర విని క్షిప్తము
విద్యాప్రాసర సౌఖ్య వయుక్త పాదద్వయము లుభ
వదాశీంప్రాధన ।
కారణాలు దంతరాంబోధిత వసుతిని
గ్రణోధి పులుశివా। ౩౬౩॥
క సర్వజ్ఞ సర్వగములు సర్వశుభోదయులు సర్వ
సంగవాద్యగులు ఔ,
సర్వమతి ప్రాంరువై కైష్ణుడు ।
సర్వేశ్వర ~~[illegible]~~ సేగణములు శాశ్వ
తములు శివా॥ ౩౬౪॥
~~[illegible]~~
గతాగవిద్విషిప ధ్రోవేదే। గతవిధ్యానిషిద్ధ
గతులు దుర్మమతులు పరమ కారుణ్యాలతా
కృతకేరులు. సకల గుణాద్విగతులు శివజ్ఞా
నరతులుసే(ప్ర)మథులజా॥ ౩౬౫॥

అరుదుగఁ గల్గు బురాణములలో
బరువడి మును సెప్పియున్న భంగి గౌరదంబర
విభవము వర్ణించితి,
ధరణీధర వంద్య నాంతం ధ్యాశక్రైశివా॥ ౩౬౬
దేవా సంసారాంబుధి,
లో వెలువడఁ జేసి బ్రమథులోకంబెలుంగక,
నాస్థాందు వేండుసుంది నా వేన్నిప వేగణంబు
లనఘ మున్నీ॥ ౩౬౭
బొట్టి వి,మల్లి ఖా జననపుండైరుండ దనసుండు క్షం
అచ్చు బ్రమథులలో నె
నెన్నందు కొన్నెంయా జ్ఞానవిత
న్నుండు గ్రగ్రగాంతమ నమ్మికోరు చుండు దుర
రుద్రా॥ ౩౬౮ ప్రమథశివ రుద్ర ప్రమథుల.
చరితలు సంతతమున విన్నను దివినం
బ్రమథుస్సరణా ముం చేసినను భవము లు
దారకోను దురితంబు వెల్లదాలంగు మ
హేశా॥ ౩౬౯॥ దేవ భవదీయ భక్తు లు
వరా వల్లభక్త్రై యెలాంగ మాంగక వచ్చులు నా,
నావిధములందు దుర్క వినుము.
గోవిందాదులకు నెఱంగ గోచరమెఱిపా॥౩౭౦

రెంభం గీద లంచు భక్తుండా భంగిన
నీవు నెగడింయు విరల భక్తి
స్వాభావిక త్వ పరము.
ప్రాభవ విభవముననతనిం బ్రోవం ~~[illegible]~~ తింత్తు శివా॥
తనుంగన్న తండ్రి, తెలదెగ
దునిమి భవద్భక్తియుక్తి ఘోర్జ్జటి యొకండు.
త్యను పము గుణ పద వికి
జనంస్తై బ్రపిద్ధంబు గాంగం జంస్తై చుండజా॥ 32
వన తనన్న పుత్రి యొకండు
త్యను పమ సోంభక్తి నీవ దా వచ్చుజములు
స్వేచ్ఛను నంబూజింౘి నుదశన.
మను చక్ర వయు వజ్ర సె గాదెంచు బృష్ణ ముద్దు శివా॥
? శివ నిం దా త్రువ గొవము
భషా నిదన దేవా మాత్మ పావక మునకున్.
హా విసై గాదె భక్తిని
భవ ధోర్జ్ఞ మునసుండు బడసెవంహో శి॥
శివనింద వింటినని.
బ్రాణ విరోధం గాగీన్ను ధారు ణాధరుం డైనా। ?
దెవి రాజితగ్నిగొపద వికి
భువి నెగడెను వాత్సల్యము, పాదపుత్రుండు రు(రా). 323

దేవ నిను వీరభక్తిని ।
బోవక తనవలె లయ తరిగి పుంజించివడిఁ ।
రావణాసురుండు చంద్రహాసము దేవేంద్రజయంబు వడిసెనె
ల్లమునఁ గాదె ॥ ౩౨౬ ॥ చేతులు రెండును దునిమి 1
ము।వో తాత్పర్యమునందున్న న్నిఖిలంబు చెరంచి 2
జగ। త్ప్రాంతమును గమగు దంబు శ్రీకంఠుఁడె ఖ్యాతి
గని చెవ భక్తి బాణాసురుండు రుద్రా ॥ ౩౨౭ ॥
గొంతియలు పాత్రిపోందను.
నెల్లరియుం గం చిదున్న మూసర దంష్ట్రి నిష్ఠురుండైనఁ ।
ఏవుక్షి వాని జంపిని దయయు ।
గొలు లక్ష్మిడె గణపదవి కాయకో యిఁయు దురుద్రా ॥
అరుదుగ శివాగ్ని దనరెముద
యిరు తర శివభక్తి విరహేముంబు గంజెష్ప్రరం
గోసి వెళ్ళిన దయయు । సత్కీవుక్తి కింజ నంష్టే వీర
శంకరుండు శివా ॥ కన్నులు రెండును నుంబుచ్చు
చు మున్ని శివయు సామవారవమున వయింగరత్రో
బన్నత్తిపత్సనాం గయ్య ।
నిన్నునమ్మితిం గులాజం చేరె. పదయుంబుండం బెల్ల
తనకొడుకుం దునిమి వక్ష్యక
మొనరంగాం విచ్చి నీకు నెం పుంగని వెంచ్చివత్తికెం.

బాచవరగజి ఆలు తొందర ధంబ్బి ప్రోం బులెబెరు ప్రా॥
కోరివన శిర మునిపద.
నిరజా వలు లంబూనిచ్చక్రె నిలావునజం.
బూంతిమ పాకాలంయ్యింతు. పాంశై శివ ర్వవయను
మగుడబడయుంచెరు ప్రా॥ వెలాంరలు దక్క యుంధనత ?
ల లజి మెయ్యధం పశ్రీ ధరదేవ దా విష్ణుజవయలు
గ్రహణం బూనిచ్చిమగుదంబు దంతుంతే.
నెలియంగనిన్నన విష్ణుచక్రం నిచె తశివా॥ 3 ॥
శిరవు దెగగోసి నిపద.
సరసిజ వయు లంబూనిన్నివె ప్రసాదంబును.
శంకర, వయూంన్నాశ్లక్షంగరు గొంక రగో విందుండు
వరసెంగలుకవయు నశివా॥ 3 ॥
వరగొంఠడ చక్రవర్తికిగ దుబ్బంబి
జగత్రయము కాశిత చక్రం. ?
స్థిరుండనంబడి సె క్రి తాని.
ప్రస్తుర వయు నకులంబొందె తొంనపావంగరు ప్రా॥
వవిశి తని లియూ తింరాంబాలవు ధ్యులను మున్న
సెంనిజిలాంవిత ముగనే శివలింగము తోగూడుండె
వనివయు నెడయ క్షేత్రము వయు నశివా॥
ఒక్కండె దైవము శివుండని.

నిక్కము సేయుటకు వముడిచె నిష్ఠులు చేరన్।
స్రుక్క కశ్రీపతి పండితుఁ డక్కజముగ విజయమొందన
అజమ్మ శివా॥ ౩౫౬॥

క॥ కడుఁ జోద్యము భక్తులకును
కడుఁ గూర్పు యన్నిధి భక్తి గౌరవమునకున్।
గడు మెచ్చి యొడయనంబికె.
నెడఁ బాయుచు గాదె లజ్జరుడ కిరుద్రా॥ ౩౫౭.

క॥ త్ర్యంబకుఁడె దైవమని. చిత్తంబున నంగడునమ్మ
నిన్నుం దడయరే భక్తిన్।
నంబియు గిన్నెర బ్రహ్మయ్యయు నంబివిచి నంగరుణా హారకో!
యును నవె శివా॥ ౩౫౮॥

అమిత దృఢ భక్తి నిదయు.
గామయు గంబళిజనుల తోడం గూడ పలుశివలో।
కమునకు. దేహము తోడన
రమణీయము గా గమలయం జేరెగ శివా॥ ౩౫౯॥

క॥ తన కోమకున్ దునిమివంయక.
మొన రంగడ గావించి నీకు నెప్పంగ నవెణ్ణబ్బ)
మలక్తి కెం బూనరం గం జిలువొందనంబ్బ ప్రాణం డెరు
ద్రా॥ (కుడి శరి) మార రలంస్త వరచనా।
స్థిరనిరుపమ భక్తిం దన దు దేహము తోడన్।

~~ధన ము దె వా ము తో డు~~ । సురచిర విమానమునన్

పురమున కుద్భ్యుల్లడు. శ్రీవిఠ్ఠల పాండురంగా ॥

క॥ ఓడంబడంగు మ్మర గుండదవు

వద్దె గధపలు చెప్పిచ ఈము వాద్యములకునే।

దెప్పుడు!

కృపతో శ్రీత్రాతి నావడెప్పుడు।

చెడగం రంగ స్వతనిభక్తి పెంపునకు శివా ॥ ౩౭౧ ॥

నరులెల్లం ~~[illegible]~~ జూదరము ప్రవేశింపంగా

దెవనకప్పిన [illegible]యము। బరవెయక వయూరెల్లడు॥

పాంప గ్రనరిందు మరాజ [illegible] ము క్కుండెనికరుణాసా॥

క॥ భయము సెడి నిన్ను నమ్మిన జయమున నాదరించుంబడిన

డచుసాంపాంసము ననన్ ~~[illegible]~~ దయునిండె పారునని దాం।

రయము డిగెనుము నిండె చౌండరాయని కేశివా ॥ ౩౭౪ ॥

తనుంగని మ్రొక్కిన దీపుడా!

యని పలికిన పిదపం ~~[illegible]~~ జపవాండవ దొగున్నే।

యున నయునా ప్రాణము విడ।

నెను వ్యారనిద యతో ~~[illegible]~~ వము నిండె చౌండరాయ

డు రుద్రా॥

తనలంజయ నుంజెల్లడయు।

తనలంజెయ బంధుజనులు దానునుజనండు।

జను ~~[illegible]~~ వెల్లం జూలములవాయె। నినుసంస్తుతి చెప్పెవెనని

పృథముద కుసూ॥ ౩౭౬॥ క॥ వెలయుంగనాజ్ఞో తులువసః
సులు మృష్ట వైరంబు దుర్గ జూచుచుం బ్రాణంబులు
ఉడుగుచుండెడి దయుణా॥ రలకప్పుడె ముక్కంటి చాద
రాయణుడు రు (శి) ॥౩౭౭॥ క॥ పెనిమిటి శివభక్తుండు గా
దని యెల్లక దొలి నిన్ను నతిగి న రాత్రిః॥
జనంబు దేనం గా దె శంకర॥
గొనకొనబుజుస వ్యమాండుంగూతు లినిచెప్పెను ॥౩౭౮॥
క॥ కెంబొగి బొగి దేవని॥
వెంబడించిని వచ్చి విడుప్పే దుంబులు లింగంబులు
వడివిప్రులెల్ల బాగ్గడలగ నిల్చి వత్సలత్వము గలదే॥
క॥ విన్నపము సరిదయుంబతి॥
ముఖ్యన్నిశివ దృంబు జూచి వెయ్యి కన్నులనికుం
సెన్నతి భక్తిని మారాధంచె నయ్యనేకరుగా భక్తి
చేకొనందతశివా॥ ౪౦౦॥ కుంటిజగ వెల్లనొంపక
రెండినశివభక్తి మంతోముయుత్తు ప్రమము గా॥
నెడురబకదియుంజూడంగ తైదర దాసయ్యకు దయ
పృథెల్పసె వెరు (శి)॥ ౪౦౧॥
క॥ శంకరుని కెంకరుం డొబ్రుంకమువము గనేత్ర వవ్వా
బరదైవ మయులకీ॥ బొంక్కమునిలిచెంపడే భువి॥
శంకర దాసయ్యనే (ప్ర)సాదమున శివా॥ ౪౦౨॥

ఉ కదవలగననెరక మ్రొక్కెదన,
నదుమున్నుడు స్త్రీపదుజన ప్రతిను మహిన్,
బడియుందు ధైజక, వ్యయంబూడ సూంపవెలింగము
తిర్పురవాలు దయితో శ్రీమా॥ ౪౦౩॥

క. కడిచ్చేసి వెట్టు గాఙగాని
సతిసనంగ ఘకమున సంతిలము, చవయు దయుగాలి
కదుగ రవుకిరింబజగమ్ముల గెడంగూడి ను తింప
నారతిగింపవెలుత్రా॥ ౪౦౪॥

క. తాముందరిలజవిఙూంబిన,
యాంమాంస మునికులజెష్టియ తిశయ భక్తిన్
వ్యామోహంబున నిదయు,
గాముంక్రికిజ్జే నలడ దామె రుకగన్నష్పుడజా॥ ౪౦౫॥

? భావన్నిభక్తినీకును,
భూవినుతుండు వేలురబ్బు వమయుసెప్పు
మహిని, దేవతన త్రిపురు శివలూ
తా తాపట్టింబుష్టిసెలగ దెయుంబ ననిచే నేరా॥ ౪౦౬॥

క. ఇవ్వులపిత్వు లనిత్యంవ్వును,
శివలోకమున కుండదయకచ నవే,
నమ్మనన భక్తుండగు జూమ్మ్యయజెప్పిన
మంగళలోకమ్మును గశా॥ ౪౦౭॥

2 స్థిర భక్తి యుక్తి త్రిగణము నయురు, (వ్యాపారు)
నరుగ నిలిచి భక్తింపను. దయ గొంచి. (గంచిం)
గరి శాల బూడ న్పప పతితి గురియుం ప్పవేషు.
సిం డిపా నగొరి నచ్చంగ్గ (౪౦౮
అవిరత దృఢ భక్తి గ
శివ రాజ్య శివంబున స నిన్న పాషు దెవ్వె,
భువిలింగ మూర్తి సెకొని
యు వహారము చేయు వేము పాము పొమశివా,
ప్రాణి వశి నే దుబ నా ళ్లి.
పరుగున కు వీర భక్తి చ్ర తాత్యుండై,
(బా) రొంబూసంగి విగ్రాదెద,
భూంని రతింగ దిరి వెమనా ర్యనకు శివా, ౪౧౦.
క. పు రము న కశి వ నీ.
ధూపాస రవు న షుంబు పొడనె, భక్తి
వ్యాపారంబున నెరా వేం
దాసాయన నంగ బూన ప ౯ర్వెనవరు (పా) - ౪౧౧
3 అస వేషాక్రే [illegible] భకిత్రం
రస మత్రిష్టలం డ నివ రికే యమన్వల తోడ న,
బూస తెంకై బండారు వ్స.
బసవడు విస వెత్తి (పా) [illegible] మకెడ

క॥ వసుధను వెలుఁగుచుఁడెడ్దైవము
ప్రసాదమెు పవిత్రు; మీఁ శుభకర్తృ లోకముల జుల
పాసహారని[?] బండారుపు
బసవనవి సమెత్తి త్రావి బ్రదుకఁడె రుద్రా(ర)!.

రుద్రా॥ ౪౧౨॥ కుసుమశరారి శివలింగ,
సమేతుయు దక్షం బాంధవ గాదని, నిర్మాల్యము
శంబని। బండారుప్పు బసవన విసమెత్తి
త్రావి బ్రదుకఁడె రుద్రా॥ ౪౧౩॥
అలఘుం తివీర భక్తికి.
నెలినెంతయు మెచ్చి పాండ్యనాయకునికిఁ, ?
మ్యులనీ వవచ్చి పేర్తి మంత వెలయుఁగ,
గంజి కొంటిగా దె విష్ణువరేణ్యా॥ ౪౧౪।
స్థిర భక్తి నీకుం బాండుచు,
బుర వారత నచెత్తి తాంశి మయివాండన
చెచ్చెర ముంచికి నెగసిచెవ,
మ్ముర యముననకంకరుండు వోవందెరు(ద్రా)॥ ౪౧౫
కొడుకని చేకొని నిన్నను.
మల దుఁ జీప్రేతి చెజ్జ మువలే దెపి మువేరిఁ,
గ దెకెని యాం తాన భక్తి నిసెూ తంజా
డి యాంయు మకు భక్తి యెుసంగ వెరుద్రా॥ ౪౧౬
తన గుజ్జమయు స మయి ను(బ)రి,
జమయును దన వెూడ రాంగ శాంశవ తభక్తికిఁ,
జనింపెు భవ తపు రమయునకు.
గొరకొనంగ గొమాంర పాలపుయాంర్జ యుడుశి ద్రా॥ ౪౧౭

క॥ గుడి నడు గుం దాంచి కుంచి యు।
పాడ సుంపర తలపు పెట్టి పోయిన శివ।
ష్ణుడె తెలుపు. దెరచి భక్తికి శ॥
బాడ సుంప వె కేం న్నె కుకు బురసంవ్యూరం॥ శా॥
కదుంగడు శాంద్రింబు నజ।
వద్దు మదకత్రి జంపి యు వుడయడి దెంఘ్న
విను క్కడల గెలియుచి జ్జలుంద డు గుడు।
ముడి నీలు దుంచ యుప్న భక్తి ము పాం వంగలది॥
బాగ డని లెవెను గుం జం వృచు।
బాడు నిశి వ భక్తి వు మి మూర్పుడ నిజే।
రుం ఢి గఖ్రి వ్య్రర బడు యుండె.
యె క్కడకయి రు ద త్తుం డున నగ సెకె భక్తు డజ్ఞా।
రావిధి యేచి చెక్కెన।
మాం వంతునిం జంపు।
వచ్చు వు దకరిందనక్కై పై
దావెర చివు గుడుం బారది. బా వురి బ్రవ్వ
యెన్ను కుని ప్రభావవుల నశవా॥
చాం తలము నని ద్ని యెంతయు
నూం తన యు నిపా గడ నెడు నూం లెండుమ
నం. వెవరి భక్తిం (త్రి)పురం। రాంతి సకవెకుల త

ధి రాజ వెల్లిశివా॥ ౪౧౨ ॥

ఒరుడ పర పూర్జాన్త ముసీ।

౧ చిమురొగ ఘుర్ఘరములు శెలంగగ।

నీ వెప్పుడు మెచ్చి భక్తి వాండు దు।

దడించె మురబ(క్ర)వత్తి శివాయుంపశివా॥ ౪౧౩॥

నమ్మిన భక్తుంఘుంగన్నదు।

(బ్రహ్మవిష్ణు) భిషన్నరు సద్భక్తి మహా మహిమ కలిపంగలో

కమ్ముల జోడు వయుగాదెంతు।

ధర్మంబును. ధర్మమురత్న్యద వాసితిశివా॥ ౪౧౪॥

పరువడి మయొంరుయునవేకులు।

ధరభాగనమలియుర్వర ఘాంక్షి దాసాదిమపో

దృష్టి
పురుమ్మయి డా(త్రి)(పి)త్యయు

వరవయులు నినుంగొలిచికని రివరభక్తిశివా॥ ౪౧౫

వలయునవిదేకొండదు।

నెలక్షైన కై ~~[crossed out]~~ పెర్కొంటి గాక నీచెత వరం

మ్ముల వెలరుంగంబడిశన భక్తులు।

కొలండి అట గుడునసంగంగాలంది

యెనాకుశివా॥ ౪౧౬॥

౨ కావునం కేవల భక్తి విరహితమయ్యై।

~~తమయ్యై~~ చేయు బడికరంబు మ

దుఃఖ॥గా వహాము రెయ్య దక్షుండు నైసిన.

విహిత క్రియలు వెళ్ళుళ్ళ విప్లవంబులగు నూ॥

నీవ ద భక్తుండు చేసి న(పాపంబునను) బు దావ ము గు న భ.

క్తులు ఘోరంబు, పాపము గుఋబుద్ధ్యమైనను,

మా పతిని వెల్ప వేద మార్గంబు చెయ్యను॥ ౪౧౮॥

మొల్లల పైబిన లక్ష్మీ వల్లభ గోల్ల వెంట

హారితత్పుత్రికి

(మల్లెల) మొల్ల ~~మెల్లి~~ పైబిన

ఉల్లగ దారి పున కెరియు పవర్గ మజా॥

కావున సకల క్రియలు లూను

కేవల భక్తి ప్రాంతయుక్తికి విసరి గా మిఁ।

కేవల భక్తియు మొలని గోవింద

వరెన్నవర... గా యువ వైశంభవనూ॥

౩. వనజాసన వధన జోదర.

సన కాదులకె యురగ రాని శాశ్వత పదము మహా

మణి, దనరిన భక్తికి సంభుడు.

నెనరంగ గడు మెచ్చు భక్తి నెద్ద వంయుండునే

౫ హరియూ నిత్యలు౦ గాని ఎఱా చెడు.

నానా విధ వయులగు నిత్య నైవుత్తక

క/మార్గ నుష్ఠాన ములం దంది

దానినెప్పుడు గూర్చు శివుండు దనకోత్తృనకున్
ఫలములు గుణములిడి శివత్వం.
జయుడెప్పుడిచదువు వెళ్ళి శివత పదవిన్
వెలసినకేవల భక్తి స్థలము.
వర్ణించి చదువంద ద్వయము దగునే॥
శ్రీ లింగదేవ భక్తులకాలక్షేప శాస్త్రజ్ఞ
సంభవాదుల పదవు తే.
మూలాయుష్మానమయు సుశీలశివానంద
సుజ్ఞానసులసాలయు గుయ॥ ౪౨౪
3॥ కేవలము శివుండు దనకుం,
గావలెననికోరు నట్టి భక్తుండె శివుండే॥
కేవలమా తల దయనకుం గాబేర్చనికోరు.
నట్టి కాంక్షన శివుండునూ॥ ౪౨౫॥
వలి విధి నిషేధములుగల.
చదువులకును. సాధ్యము భక్తి సంబంధ
మునకున్. బోదలినకేవల భక్తికిన్.
నొదసినకూలంబు గలదె యోపాంవం
గాసూ॥ ౪౨౬॥ ఫలియించు విధి నిషేధం
బుల వలన। నుంబు నొవ్వ పాపముయు దత్తర్కం
బులనగున లైశ్యలోకంబుల భోగాంతము.

నమతియుంబు పొందగ గలుగు నా॥ ౪-౨॥
కావున విధి నిషేధవి।
భావనుండైయు భయకర్మ ఫల విరహితుండై
కేవల నిష్ఠఁ గాంచుచు భావింపఁగ శుద్ధ।
భక్తిప్రదము ధరిత్రిన్॥ ౪-౨౯॥
పరమేశ్వరుండగు శంభుఁడు।
శరణుండని భక్తిని విశ్వశంకరు గొలువన్।
దొరకెను భవ్య తాపాపహారము.
పరిహారమేటి మంత్ర తంత్ర జాల
ములెల్లఁ॥ ౪-౨౭॥ విధివే యకలదె భక్తియు
విధి విధిసహితముగ భక్తి విరహితుండే.
విధియించె యీశ్వరుఁ ధము
విధి పుత్రుండు దక్షుండైన
విధియు అతఁగ కరణా॥ ౪-౩౦॥
5 వృథు విధి నిషేధ లౌకిక ప్రథితోభయ
కర్మరాశి బ్రాపించెనే సపథ వతీన్ నితెప్పాయుము ?
యధాతధాయుము లైనచె సియుంబారవో దేమి॥ ౪ ౩౨॥
సా.? శివ గురులకు నమందనువులు।
నకుం దను వును మన వును।
శివ భక్తులకును ధనంబు జిత్తప్రాణంబు।

భువిని ల్లవారికి.
శివుండనఁ బేనక యుండు నికి శివభక్తియు గు సూ॥
వెలుపల నలాలుపల
గలచిత్తంబు దొంగానే చుంనేని.
జలుభావ శుద్ధింగడు నిర్మలమతి
శివుంగొలువవలయు మాను గ భక్తి ॥ ౮౩౨ ॥
కత్తింగొని కోంశతె వాంచు.
జొత్తిల్లనగడిగినను విశుద్ధంబగునే
రిత్తలుదక్కెద్ర శుద్ధులు.
చిత్తంబు నశుద్ధి వలయు శివపూజం జేం పన సూ॥ ౮౩౩
ఒడలంగలయు పయుకంబులు.
కడిగిన మరి దాంనిలాగ నగయునిం దేన,
చెందుదుగునెడె వాం మలి వెలపల,
సడిగినవట్టి చిత్తశుద్ధి కాం రెణ మగునే॥ ౮౩౪..
క? అంతర్గతమగు చిత్తంబు
వ్యాన్నము దుష్టం బగునెయుయుమ ఘుయద్దే
స్నానంబు గతి శుద్ధి గునేని. రన్నత చపాలు పు
ణ్యో మేర యలాంత్రాడు యాచేసూ॥ ౮౩౫॥
సకల జగత్తులయుగుర్వ వునకు.
భక్తులు వీరు వారలనా గనెడి వీన పుణ్యా॥

ధికులం బ్రాహ్మణాదులక దుర్గుణ శకలంబులు వెదకు
పాపజాతములు గలరె ॥ ౧౩౧ ॥
క॥ ఆతండు సురూప సుందరు
డు శాంతుండు సౌభాగ్యవంతుండు దాతృండు గుణావి,
భాగ్యవంతుడు శోభానిధి నీకు వు,
మోహాతీత పూర్వమున భక్తుండగు మాండు శివా ॥ ౧౩౨ ॥
ఆతడు జగతీతలమున దాతృడ సంపత్తు వృత్తి
తాం తండలయం తెలాం గార్వ తిరుయం ముండు
నీకు ము| మోహాతీత పూర్వమున భక్తుండగు మాండు శివా,
క॥ శివసంసార విహీనుండవు,
మానవుండం త్యజునకు నునం త్యజుండ రయునే,
శివసంసార విముక్తుండవు మానవుండ (గ)జు
నకు న(గ)జుండ రయును ॥ ౧౩౩ ॥
క మాలలంగుల జులం జేయును,
మాలంగ శివభక్తుడైన భువినెటువంగత మాం,
నాల(ఏ) వృలయుం గులజుల వాలలుగా జెయు భక్త
మదితెకునన్ని సాం ॥
చెప్పయు మాలడుం గాడు,
మనుష్య ... పు గాలచి ముక్తుండవ్వే
జన్మము నశివుని దర్శించు,

మున్నింప మింజేసి పచ్చె మాం లం దరెయ్యెనూ ౪౪౧
వెంపేమిపై మల్లి మయుక్తికి.
బాలు రెవిద్యాలు వంశవృద్ధియుం గలవారలు,
సాంగోపాంగ
బాలెయు నయుంప ~~రసుండ యుపాల~~
కాంరుజ వారుం గొవిబి వయుక్తిం గాంచిరె గాద ౪౪౨
వారల్లెయు మనియుము మయులకు.
ఘోర (వ) తమయులకు శిష్యుండు గూర్పుండు వనిం
దారత్నిని తనువిడచిన.
గారపతి భక్తి ముక్తిం గనికొం చిత్రిం నయునూ ౪౪౩
జపములకు దపములకును.
నుపవాసంబులకుం గూర్పుండు గొలుండు నిండా
కుపితమతి తన్ను విడచిన.
ఉపమన్యుని భక్తిం యుక్తిం కొడంబు పగిదాని ౪౪౪
కనలివ తేంము చి పూంన్చిన
వెన్నని చక్రికి వరంబు వెదజల్లి యుండె.
కన్నులు దేవ వకమయుందర
మనసకమూంర్చునన్న శిష్యుండు మెచ్చు సుపాత్రమి ౪౪౫
తన తండ్రి ధునిమిచ్చక్రని
దనరిన చండేశ్వరు నకుంగన రెంగోని నిపన
క్రియ శిష్యుం డిచ్చెనెపుర.

జనులకుం గేవల పదాన జడులకు నెందునే॥ ౪౪౬
మన్నించు(శ్రీ) శివ మారదర।
~~చె~~ న్నయ్య భక్తియు మన మయిననుం.
జేకొనం గాంగ మిన్నక యయ్యుం యని ముట్టని.
చెన్నటి వ్రతములకు నేల శివుండె దక్క గూర్మిబ్రాం. ౪౪౭
త్రిపుర వైర్య వైర బోడ నబ్బాం శిగగడి।
లెంత్ర వెఱచి మనుచుండుము రజ।
సన్న్యాసికి యుని తొల్లిగె నెవ్వడు కేవనుండా వృయంగ
మాఱగించె డెబ్బోయినా। ౪౪౮
ఉన్నత భక్తి శిరంబులు
మనుజ శివులు బాన్సికరు గాఢ డిశినభంగి॥
మున్నె విధులిగొలిచి యుంజన్నదశాసనుం
డు వడయజాంవె నె చెప్పు మా॥ ౪౪౯
తొల్లి శివుంగడ వంబు తివేన।
కల్లరింద నవత్రుండు నిమికడు భక్తిమెయిన్,
జెల్లమిగ మయుక్క్యాలయ్యెనం.
గొల్లండు గాడయ్య గొంటుడు రుద్రా॥ ౪౫౦॥
మును నవి చూచిన కన్న
ప్పనియుంగి తింయూలగొంబి భక్తి ప్రధానం.
బునికె రుజిబను శంకరు।

బిందావు

దని పెద్ద విధులలోన నడచెమె విధానెంబు॥ ౪౭౧।

మ ఆశివుండు వ్యక్తంగా దుకుం

దశి గెన బి రు తెంచెం డ~~...~~ నంబి.

తన వాండు నుం గాకే శం గర వెండె.

కెం గారులు మె ఆగె దునేవం (తు) తం (తు) వులు

సేకొనెనె॥ ౪౭౨।

క దు భక్తి నంబిలబిన

నొందం బడి తెమెంయు నివ భంగి నెండొక విధుల

నెడువులుసె వ్వన వేళ్లు ముడి బిన శివుండెండె

వారె వె వ్వనె చవు ధా॥ ౪౭౩॥

ఆగమ చర్యల స్తుత్త స.

ఆగ బవెం యోంగ విధులక భ్యాసము వే,

యోగములకుం బూరొమెనె

భోగన్నికు శివుండు వలబి పోయినభంగిక్।

అధ్యా ~~...~~ జ్యా జులకు పెర మంంత్.

ధ్యానంబులకు నిత్య దెవార్చనకు క్।

విధ్యక్త క్రియలకు సాన్నిధ్యము గు నె శివుడు

~~...~~ బాగు నిక్కోర గాక భువిని॥

నిష్ఠర భక్తి పాలంయు ధు నిష్ఠకు వలబిన

విధము నని ద్యు గుకర్య

నుష్ఠానములకుం బిలిబిలి
నిష్ఠలకును శివ్వుండు పలచునె తలపోయును ~~సా~~
మరువినుపోరుల విధులకుం।
గురించిచ్చినె మెచ్చిలోకగురుండీశుడువరా।
కరికాలబూడనరపతి
గురుస్వక్త్రకి బస్తిండి పానం గురియుం చుక్రిందునా॥
స్నానములకుం దానములకు।
మానములకు। పెయ్యంమములకునుడుంషికొనంటే
శానుండునమ్మిన భక్తికి మానక ॥ ౪౨౭ ॥
శ్రీ గురవే నమః। శ్రీ గురవే నమస్తు।
గురుమూర్తి (ప్ర)థిత గుణాయ। శ్రీశంభవే ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ నమః శ్రీశమ్భవే నమస్తు। శమ్భుం పణ్యాత్మరెా
చెతనాయ॥ శ్రీశ్రీః। జయము॥

[illegible]

Transcribed from a manuscript of Chaduvala Ramalingayyagaru of Narsapuram in 1917–18

PV
3-2-18